ISSN 1830-3668

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 183

Anul 51

Ediția în limba română

Comunicări şi informări

19 iulie 2008

Numărul informării | Cuprins | Pagina

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2008/C 183/01 Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 171, 5.7.2008 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2008/C 183/02 Cauza C-226/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 89/391/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă — Articolul 2, articolul 10 alineatul (1) și articolul 12 alineatele (3) și (4) — Transpunere neconformă) 2

2008/C 183/03 Cauza C-308/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 3 iunie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Regatul Unit] — The Queen, The International Association of Independent Tanker (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union/Secretary of State for Transport (Transport maritim — Poluare cauzată de nave — Directiva 2005/35/CE — Validitate — Convenția de la Montego Bay — Convenția Marpol 73/78 — Efecte juridice — Posibilitatea de a invoca — Neglijență gravă — Principiul securității juridice) 2

RO

(continuare în pagina următoare)

Numărul informării	Cuprins *(continuare)*	*Pagina*
2008/C 183/04	Cauza C-534/06: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 iunie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione, Italia) — Industria Lavorazione Carni Ovine Srl/Regione Lazio (Politica agricolă comună — FEOGA — Articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 866/90 — Excluderea investițiilor privind prelucrarea de produse provenite din țări terțe — Principiul proporționalității)	3
2008/C 183/05	Cauza C-164/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iunie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de grande instance de Nantes — Commission d'Indemnisation des Victimes d'infractions, Franța) — James Wood/Fonds de Garantie des victimes des actes de Terrorisme et d'autres Infractions (Articolul 12 CE — Discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate — Fonds de garantie des victimes des actes de terrorisme et d'autres infractions — Excludere)	3
2008/C 183/06	Cauza C-170/07: Hotărârea Curții (Prima Cameră) din 5 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Impozite interne — Obligația efectuării unei inspecții tehnice auto pentru vehiculele de ocazie importate — Articolele 28 CE și 30 CE — Directiva 96/96/CE — Recunoașterea inspecțiilor tehnice auto efectuate în alte state membre)	4
2008/C 183/07	Cauza C-312/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 iunie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal d'instance de Paris — Franța) — JVC France SAS/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières) (Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Camere video cu înregistrare — Note explicative — Regim juridic)	4
2008/C 183/08	Cauza C-395/07: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/48/CE — Respectarea drepturilor de proprietate intelectuală — Netranspunere în termenul prevăzut)	5
2008/C 183/09	Cauza C-507/07: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Proprietate industrială și comercială — Desene sau modele industriale comunitare — Articolul 80 alineatul (2) — Necomunicarea listei instanțelor)	6
2008/C 183/10	Avizul 1/08: Cerere de aviz prezentată de Comisia Comunităților Europene în temeiul articolului 300 alineatul (6) CE	6
2008/C 183/11	Cauzele conexate C-231/07 și 232/07: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 mai 2008 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Cour d'Appel de Bruxelles — Belgia) — Tiercé Ladbroke SA (C-231/07), Derby SA (C-232/07)/État belge (Regulamentul de procedură — Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf — A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul (3) — Scutiri — Noțiunile „conturi de depozit" și „plăți" — Refuzul scutirii)	6
2008/C 183/12	Cauza C-454/07: Acțiune introdusă la 10 august 2007 — Hervé Raulin/Republica Franceză	7
2008/C 183/13	Cauza C-49/08: Acțiune introdusă la 7 februarie 2008 — Raulin/Republica Franceză	7
2008/C 183/14	Cauza C-132/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 2 aprilie 2008 — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa	7
2008/C 183/15	Cauza C-137/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Republica Ungară) la 7 aprilie 2008 — VB Pénzügyi Lízing Zrt./Schneider Ferenc	8

RO

2008/C 183/16 Cauza C-138/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Ítélőtábla (Republica Ungară) la 7 aprilie 2008 — Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság 9

2008/C 183/17 Cauza C-139/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Karlsruhe (Germania) la 7 aprilie 2008 — Procedură penală împotriva Rafet Kqiku 9

2008/C 183/18 Cauza C-156/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Niedersächsisches Finanzgericht (Germania) la 16 aprilie 2008 — Monika Vollkommer/Finanzamt Hannover-Land I 10

2008/C 183/19 Cauza C-161/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 18 aprilie 2008 — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely/Statul Belgian 10

2008/C 183/20 Cauza C-165/08: Acțiune introdusă la 17 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă 11

2008/C 183/21 Cauza C-166/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgerichts Büdingen (Germania) la 18 aprilie 2008 — Procedură penală împotriva lui Guido Weber 11

2008/C 183/22 Cauza C-167/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 21 aprilie 2008 — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV și Parc Healthcare International Limited/Omnipol Ltd 12

2008/C 183/23 Cauza C-172/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione tributaria provinciale di Roma (Italia) la 25 aprilie 2008 — Pontina Ambiente Srl/Regione Lazio 12

2008/C 183/24 Cauza C-173/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Gerechtshof te Amsterdam (Țările de Jos) la 25 aprilie 2008 — Kloosterboer Services BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid 12

2008/C 183/25 Cauza C-189/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 8 mai 2008 — Zuid-Chemie BV/Philippo's Mineralenfabriek NV/SA, în prezent PMF Productions 13

2008/C 183/26 Cauza C-193/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 ianuarie 2008 — Acțiune de drept agrar având drept părți pe: Hermann Fischer, Rolf Schlatter și Regierungspräsidium Freiburg 13

2008/C 183/27 Cauza C-197/08: Acțiune introdusă la 14 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză 14

2008/C 183/28 Cauza C-201/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hessisches Finanzgericht, Kassel la 16 mai 2008 — Plantanol GmbH & Co.KG/Hauptzollamt Darmstadt 14

2008/C 183/29 Cauza C-210/08 P: Recurs introdus la 21 mai 2008 de Sebirán, S. L. împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 12 martie 2008 în cauza T-332/04, Sebirán, S. L./OAPI și El Coto de Rioja, S. A. 15

2008/C 183/30 Cauza C-219/08: Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei 15

2008/C 183/31 Cauza C-220/08: Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă 16

RO

(continuare în pagina următoare)

2008/C 183/32 Cauza C-234/08: Acțiune introdusă la 30 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda 16

2008/C 183/33 Cauza C-239/08: Acțiune introdusă la 2 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei 16

2008/C 183/34 Cauza C-240/08: Acțiune introdusă la 2 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului 17

2008/C 183/35 Cauza C-245/08: Acțiune introdusă la 4 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză 17

Tribunalul de Primă Instanță

2008/C 183/36 Cauza T-282/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Ceuninck/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Numire — Post de consilier în cadrul OLAF — Respingere a candidaturii — Competența directorului general al OLAF — Legalitatea unui anunț pentru ocuparea unui post vacant — Încălcare a unor norme de numire a funcționarilor de gradele A4 și A5 — Abuz de putere — Eroare vădită de apreciere") 18

2008/C 183/37 Cauza T-18/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene („Securitate socială — Cerere de suportare a cheltuielilor medicale — Respingere implicită a cererii") 18

2008/C 183/38 Cauza T-141/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 iunie 2008 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Refuz parțial — Act nesupus căilor de atac — Act pur confirmativ — Inadmisibilitate") 19

2008/C 183/39 Cauza T-330/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Novartis/OAPI (BLUE SOFT) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale BLUE SOFT — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94") 19

2008/C 183/40 Cauza T-85/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Gabel Industria Tessile/OAPI — Creaciones Garel (GABEL) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare GABEL — Marcă figurativă comunitară anterioară GAREL — Respingerea în parte a înregistrării — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Obligația de a se pronunța asupra căii de atac în întregul său — Articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94") 19

2008/C 183/41 Cauza T-91/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2008 — WWF-UK/Consiliul Uniunii Europene („Acțiune în anulare — Regulamentul (CE) nr. 41/2007 — Refacerea rezervelor de cod — Stabilirea de TAC pentru anul 2007 — Act cu aplicabilitate generală — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate") 20

2008/C 183/42 Cauza T-172/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2008 — Atlantic Dawn și alții/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Cote de pescuit — Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 — Lipsa interesului direct — Inadmisibilitate") 20

RO

2008/C 183/43 Cauza T-220/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 mai 2008 — Transports Schiocchet — Excursions/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în despăgubiri — Termen de prescripție — Articolul 46 din Statutul Curții — Inadmisibilitate") 21

2008/C 183/44 Cauza T-4/08: Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2008 — EMSA/Republica Portugheză 21

2008/C 183/45 Cauza T-160/08 P: Recurs introdus la 5 mai 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 21 februarie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-31/07, Putterie-De-Beukelaer/Comisia Comunităților Europene 23

2008/C 183/46 Cauza T-166/08: Acțiune introdusă la 6 mai 2008 — Ivanov/Comisia Comunităților Europene 23

2008/C 183/47 Cauza T-169/08: Acțiune introdusă la 13 mai 2008 — DEI/Comisia Comunităților Europene 24

2008/C 183/48 Cauza T-174/08: Acțiune introdusă la 15 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA 25

2008/C 183/49 Cauza T-186/08: Acțiune introdusă la 9 mai 2008 — Liga para a Protecção da Natureza/Comisia Comunităților Europene 25

2008/C 183/50 Cauza T-189/08: Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Forum 187/Comisia Comunităților Europene 26

2008/C 183/51 Cauza T-191/08: Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — JOOP!/OAPI (Reprezentarea unui semn de exclamare) 27

2008/C 183/52 Cauza T-195/08: Acțiune introdusă la 30 mai 2008 — Antwerpse Bouwwerken/Comisia Comunităților Europene 28

2008/C 183/53 Cauza T-199/08: Acțiune introdusă la 3 iunie 2008 — Ziegler/Comisia Comunităților Europene 28

2008/C 183/54 Cauza T-200/08: Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Interflon/OAPI — Illinois Tool Works (FOODLUBE) 29

2008/C 183/55 Cauza T-202/08: Acțiune introdusă la 5 iunie 2008 — CLL Centres de langues/Comisia Comunităților Europene 29

2008/C 183/56 Cauza T-273/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2008 — FagorBrandt/Comisia Comunităților Europene 30

2008/C 183/57 Cauza T-368/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2008 — Rath/OAPI — Sanorell Pharma (Immunocel) 30

2008/C 183/58 Cauza T-171/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2008 — Avaya/OAPI — ZyXEL Communications (VANTAGE CNM) 30

2008/C 183/59 Cauza T-228/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iunie 2008 — Malheiro/Comisia Comunităților Europene 30

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2008/C 183/60 Cauza F-79/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 mai 2008 — Braun-Neumann/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Pensii — Pensie de urmaș — Plată în proporție de 50 % datorită existenței unui al doilea soț supraviețuitor — Inadmisibilitate — Tardivitatea reclamației — Cauză de inadmisibilitate de ordine publică — Invocare din oficiu — Aplicare în timp a Regulamentului de procedură al Tribunalului) 31

RO

(continuare în pagina următoare)

Numărul informării	Cuprins *(continuare)*	*Pagina*

2008/C 183/61	Cauza F-101/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 mai 2008 — Cova/Comisia Comunităților Europene (Incidente de procedură — Excepție de inadmisibilitate)	31
2008/C 183/62	Cauza F-107/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 mai 2008 — Daskalis/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Articolul 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor — Indemnizație pentru interimat — Inadmisibilitate)	31
2008/C 183/63	Cauza F-119/07: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2007 — Strack/Comisia Comunităților Europene	32
2008/C 183/64	Cauza F-131/07: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2007 — Baniel-Kubinova și alții/Parlamentul European	32
2008/C 183/65	Cauza F-40/08: Acțiune introdusă la 18 martie 2008 — Carvalhal Garcia/Consiliul Uniunii Europene	33
2008/C 183/66	Cauza F-43/08: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2008 — Spee/Europol	33
2008/C 183/67	Cauza F-49/08: Acțiune introdusă la 19 mai 2008 — Giannini/Comisia Comunităților Europene	33
2008/C 183/68	Cauza F-51/08: Acțiune introdusă la 21 mai 2008 — Stols/Consiliul Uniunii Europene	34
2008/C 183/69	Cauza F-52/08: Acțiune introdusă la 4 iunie 2008 — Plasa/Comisia Comunităților Europene	35
2008/C 183/70	Cauza F-53/08: Acțiune introdusă la 3 mai 2006 — Bouillez și alții/Consiliul Uniunii Europene	35

RO

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

(2008/C 183/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 171, 5.7.2008

Publicații anterioare

JO C 158, 21.6.2008

JO C 142, 7.6.2008

JO C 128, 24.5.2008

JO C 116, 9.5.2008

JO C 107, 26.4.2008

JO C 92, 12.4.2008

Aceste texte sunt disponibile pe:
EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 5 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-226/06) [1]

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 89/391/CEE — Măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă — Articolul 2, articolul 10 alineatul (1) și articolul 12 alineatele (3) și (4) — Transpunere neconformă)

(2008/C 183/02)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Rozet și I. Kaufmann-Bühler, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și C. Bergeot-Nunes, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma articolului 2, articolului 10 alineatul (1) și articolului 12 alineatele (3) și (4) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88)

Dispozitivul

1) *Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 2, articolului 10 alineatul (1) și articolului 12 alineatele (3) și (4) din Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.*

[1] JO C 165, 15.7.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 3 iunie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Regatul Unit] — The Queen, The International Association of Independent Tanker (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union/Secretary of State for Transport

(Cauza C-308/06) [1]

(Transport maritim — Poluare cauzată de nave — Directiva 2005/35/CE — Validitate — Convenția de la Montego Bay — Convenția Marpol 73/78 — Efecte juridice — Posibilitatea de a invoca — Neglijență gravă — Principiul securității juridice)

(2008/C 183/03)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: The Queen, The International Association of Independent Tanker (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union

Pârât: Secretary of State for Transport

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Validitatea articolului 4 și a articolului 5 alineatele (1) și (2) din Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, p. 11, Ediție specială, 15/vol. 15, p. 158) — Dispoziții comunitare care au ca efect limitarea anumitor excepții cuprinse într-o convenție internațională (Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, cunoscută sub numele „Convenția MARPOL") — Dispoziții care impun sancțiuni penale în situații în care o convenție internațională [Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS)] nu le impune

Dispozitivul

1) *Validitatea Directivei 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare nu poate fi apreciată:*

   — *nici în raport cu Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, semnată la Londra la 2 noiembrie 1973, astfel cum a fost completată prin protocolul din 17 februarie 1978,*

   — *nici în raport cu Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, semnată la Montego Bay la 10 decembrie 1982.*

2) *Examinarea celei de a patra întrebări nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea articolului 4 din Directiva 2005/35 în raport cu principiul general al securității juridice.*

(1) JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 iunie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione, Italia) — Industria Lavorazione Carni Ovine Srl/Regione Lazio

(Cauza C-534/06) (1)

(Politica agricolă comună — FEOGA — Articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 866/90 — Excluderea investițiilor privind prelucrarea de produse provenite din țări terțe — Principiul proporționalității)

(2008/C 183/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Industria Lavorazione Carni Ovine Srl

Pârâtă: Regione Lazio

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte suprema di cassazione — Interpretarea articolului 13 din Regulamentul (CEE) nr. 866/90 al Consiliului din 29 martie 1990 privind îmbunătățirea condițiilor de prelucrare și de comercializare a produselor agricole (JO L 91, p. 1) — Excluderea investițiilor privind comercializarea și/sau prelucrarea de produse provenite din țări terțe — Excluderea în cazul investițiilor care privesc și produse provenite din state membre, realizate cu respectarea programului specific în cadrul căruia a fost obținută finanțarea

Dispozitivul

Articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 866/90 al Consiliului din 29 martie 1990 privind îmbunătățirea condițiilor de prelucrare și de comercializare a produselor agricole trebuie interpretat în sensul că, în circumstanțe precum cele din acțiunea principală, nu exclude plata unei contribuții financiare în caz de comercializare sau de prelucrare având ca obiect și produse provenite din afara teritoriului comunitar, dacă s-a respectat programul specific pentru care a fost obținută respectiva contribuție financiară, în măsura în care produsele de origine comunitară au fost comercializate și/sau prelucrate în cantitățile prevăzute.

(1) JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 5 iunie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de grande instance de Nantes — Commission d'Indemnisation des Victimes d'infractions, Franța) — James Wood/Fonds de Garantie des victimes des actes de Terrorisme et d'autres Infractions

(Cauza C-164/07) (1)

(Articolul 12 CE — Discriminare pe motiv de cetățenie sau naționalitate — Fonds de garantie des victimes des actes de terrorisme et d'autres infractions — Excludere)

(2008/C 183/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance — Commission d'Indemnisation des Victimes d'infractions

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: James Wood

Pârât: Fonds de Garantie des victimes des actes de Terrorisme et d'autres Infractions

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de grande instance — Commission d'Indemnisation des Victimes d'infractions — Interpretarea articolului [12] din Tratatul CE — Compatibilitatea, în ceea ce privește principiul general al nediscriminării, a unei legislații naționale care neagă posibilitatea de a obține o despăgubire acordată de către un fond de garanție, exclusiv din cauza cetățeniei, unui resortisant al unui alt stat membru al Uniunii care are reședința în mod legal în Franța și care este tată al unui copil de cetățenie franceză decedat în afara teritoriului național

Dispozitivul

Dreptul comunitar se opune legislației unui stat membru care neagă resortisanților celorlalte state membre, care își au reședința și care lucrează pe teritoriul său, posibilitatea de a obține o despăgubire destinată să repare prejudiciile rezultate din atingerile aduse persoanei, cauzate printr-o infracțiune care nu a fost comisă pe teritoriul acestui stat, exclusiv din cauza cetățeniei lor.

([1]) JO C 129, 9.6.2007.

Hotărârea Curții (Prima Cameră) din 5 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-170/07) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Impozite interne — Obligația efectuării unei inspecții tehnice auto pentru vehiculele de ocazie importate — Articolele 28 CE și 30 CE — Directiva 96/96/CE — Recunoașterea inspecțiilor tehnice auto efectuate în alte state membre)

(2008/C 183/06)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J. Hottiaux et K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentant: E. Ośniecka-Tamecka, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 28 CE — Reglementare națională care impune vehiculelor de ocazie importate obligația de a efectua o inspecție tehnică auto înainte de înmatriculare, în timp ce vehiculele naționale care prezintă aceleași caracteristici nu sunt supuse unei asemenea cerințe

Dispozitivul

1) *Prin faptul că impune ca autovehiculele de ocazie importate înmatriculate anterior într-un alt stat membru să efectueze o inspecție tehnică auto înainte de înmatricularea acestora în Polonia, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 CE.*

2) *Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 183, 4.8.2007.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 5 iunie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal d'instance de Paris — Franța) — JVC France SAS/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Cauza C-312/07) ([1])

(Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Camere video cu înregistrare — Note explicative — Regim juridic)

(2008/C 183/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: JVC France SAS

Pârâtă: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal d'instance de Paris — Interpretarea anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3) în versiunea sa aplicabilă situației de fapt din acțiunea principală — Subpoziția 8525 40 91 (camere video cu înregistrare care permit doar înregistrarea sunetului și a imaginilor luate de camera de televiziune) și subpoziția 8525 40 99 (altele) — Clasificarea camerelor video cu înregistrare care, la momentul importării lor, nu pot înregistra semnale audio/video externe (DV-OUT), dar a căror interfață video poate fi ulterior activată cu ajutorul unui program sau al unui adaptor (DV-IN & OUT), chiar dacă fabricantul și vânzătorul nu au semnalat sau nu au încurajat această posibilitate — Posibilitatea schimbării practicii comunitare de clasificare tarifară mai curând prin modificări succesive și retroactive ale notelor explicative ale Nomenclaturii combinate, decât prin adoptarea unui regulament de clasificare tarifară aplicabil doar pentru viitor

Dispozitivul

1) *O cameră video cu înregistrare nu poate fi clasificată la subpoziția 8525 40 99 din Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 2261/1998 al Comisiei din 26 octombrie 1998, prin Regulamentul (CE) nr. 2204/1999 al Comisiei din 12 octombrie 1999, prin Regulamentul (CE) nr. 2388/2000 al Comisiei din 13 octombrie 2000 și prin Regulamentul (CE) nr. 2031/2001 al Comisiei din 6 august 2001, decât dacă funcția de înregistrare a imaginilor și a sunetelor provenind de la alte surse decât camera sau microfonul integrat este activă la momentul vămuirii sau dacă, în cazul în care producătorul nu a intenționat să evidențieze această caracteristică, respectiva funcție poate fi activată ulterior acestui moment printr o manipulare facilă a aparatului de către un utilizator care nu dispune de competențe speciale, fără a aduce modificări materiale camerei video cu înregistrare. În cazul unei activări ulterioare, este, de asemenea, necesar, pe de o parte, ca, odată realizată activarea, camera video cu înregistrare să aibă o funcționare analogă cu cea a unei alte camere video cu înregistrare a cărei funcție de înregistrare a imaginilor și a sunetelor provenind din alte surse decât camera sau microfonul integrat este activă la momentul vămuirii și, pe de altă parte, să aibă o funcționare autonomă. Existența acestor condiții trebuie să poată fi verificată la momentul vămuirii. Revine instanței naționale obligația de a aprecia dacă sunt îndeplinite aceste condiții. Dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite, respectiva cameră video cu înregistrare trebuie să fie clasificată la subpoziția 8525 40 91 din Nomenclatura combinată.*

2) *Notele explicative ale Nomenclaturii combinate referitoare la subpoziția 8525 40 99, publicate la 6 iulie 2001 și la 23 octombrie 2002, au un caracter interpretativ și nu au forță juridică obligatorie. Acestea sunt conforme textului NC și nu modifică domeniul său de aplicare. Rezultă că adoptarea unui nou regulament de clasificare nu era necesară.*

([1]) JO C 211, 8.9.2007.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 5 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-395/07) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/48/CE — Respectarea drepturilor de proprietate intelectuală — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2008/C 183/08)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Wils și H. Krämer, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentant: M. Lumma, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, p. 45 și — rectificare — JO L 195, p. 16, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 56)

Dispozitivul

1) *Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.*

2) *Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 247, 20.10.2007.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 3 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-507/07) ([1])

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Proprietate industrială și comercială — Desene sau modele industriale comunitare — Articolul 80 alineatul (2) — Necomunicarea listei instanțelor)

(2008/C 183/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: H. Krämer, agent)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și A. Hare, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70) — Necomunicarea listei, prevăzută la articolul 80 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior, a instanțelor competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare, conținând o mențiune privind denumirea și competența teritorială a acestora

Dispozitivul

1) *Prin necomunicarea instanțelor competente în domeniul desenelor sau modelelor industriale comunitare către Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 80 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare.*

2) *Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 8, 12.1.2008.

Cerere de aviz prezentată de Comisia Comunităților Europene în temeiul articolului 300 alineatul (6) CE

(Avizul 1/08)

(2008/C 183/10)

Limba de procedură: toate limbile oficiale

Solicitant:

Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnii E. White, M. Huttunen și L. Prete, în calitate de agenți)

Întrebările adresate Curții:

1) Încheierea unor acorduri cu statele membre ale OMC afectate [Organizația Mondială a Comerțului] în sensul articolului XXI din GATS [Acordul General privind Comerțul cu Servicii], astfel cum este descrisă în prezenta cerere de aviz, este de competența exclusivă a Comunității sau de competența comună a Comunității și a statelor membre?

2) Articolul 133 alineatele (1) și (5) coroborat cu articolul 300 alineatul (2) din Tratatul CE constituie baza juridică adecvată pentru actul prin care se încheie, în numele Comunității sau în numele Comunității și al statelor membre ale acesteia, acordurile menționate mai sus?

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 14 mai 2008 (cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de Cour d'Appel de Bruxelles — Belgia) — Tiercé Ladbroke SA (C-231/07), Derby SA (C-232/07)/État belge

(Cauzele conexate C-231/07 și 232/07) ([1])

(Regulamentul de procedură — Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf — A șasea directivă TVA — Articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul (3) — Scutiri — Noțiunile „conturi de depozit" și „plăți" — Refuzul scutirii)

(2008/C 183/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Tiercé Ladbroke SA (C-231/07), Derby SA (C-232/07)

Pârât: État belge

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) — Interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Scutiri ale operațiunilor, inclusiv negocierile, privind conturile de depozit și plățile — Pariuri, loterii și alte jocuri de noroc — Prestările agenților însărcinați să colecteze pariurile pe seama unui mandant, și să plătească eventualele câștiguri persoanelor care pariază — Posibilitate de a beneficia de scutirea prevăzută la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul (3)?

Dispozitivul

Termenii „operațiuni, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit [și] plăți[le]" utilizați la articolul 13 secțiunea B litera (d) punctul 3 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, trebuie interpretați în sensul că nu au în vedere prestarea de servicii realizată de un mandatar, care acționează pe seama unui mandant ce exercită o activitate de încheiere de pariuri pe curse de cai și pe alte evenimente sportive, constând în faptul că mandatarul acceptă pariurile în numele mandantului, înregistrează pariurile, confirmă clientului, prin înmânarea biletului, că pariul este încheiat, colectează fondurile, plătește câștigurile, își asumă singur față de mandant răspunderea pentru gestionarea fondurilor colectate, precum și pentru furturile și/sau pierderile de bani și percepe o remunerație sub forma unui comision din partea mandantului ca plată pentru această activitate.

([1]) JO C 170, 21.7.2007.

Acțiune introdusă la 10 august 2007 — Hervé Raulin/Republica Franceză

(Cauza C-454/07)

(2008/C 183/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Hervé Raulin (reprezentant: C. Vaucois, avocat)

Pârâtă: Republica Franceză

Prin intermediul ordonanței din 16 mai 2008, Curtea (Camera a cincea) a declarat că este în mod vădit necompetentă să se pronunțe asupra acțiunii și l-a obligat pe domnul Raulin să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Acțiune introdusă la 7 februarie 2008 — Raulin/Republica Franceză

(Cauza C-49/08)

(2008/C 183/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Sandra Raulin (reprezentant: C. Vaucois, avocat)

Pârâtă: Republica Franceză

Prin Ordonanța din 16 mai 2008, Curtea (Camera a cincea) s-a declarat în mod vădit necompetentă să se pronunțe asupra acțiunii și a obligat-o pe doamna Raulin să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Republica Ungară) la 2 aprilie 2008 — Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt./Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

(Cauza C-132/08)

(2008/C 183/14)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt.

Pârât: Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa

Întrebările preliminare

1) Articolul 8 din Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) poate fi interpretat în sensul că, în ceea ce privește libera circulație a echipamentelor hertziene și a echipamentelor terminale de telecomunicații (denumite în continuare „aparate"), nu pot fi impuse alte obligații în afară de cele prevăzute de dispoziția menționată cu privire la comercializarea de aparate cărora li se aplică directiva și pe care a fost aplicat marcajul CE de către un producător al cărui sediu social este situat într-un alt stat membru?

2) În ceea ce privește obligațiile privind comercializarea, dispozițiile articolului 2 literele (e) și (f) din Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) pot fi interpretate în sensul că va putea fi considerat producător și entitatea care comercializează aparatele într-un stat membru (fără să fi participat la fabricarea acestora) și al cărei sediu social nu se află în același stat membru precum cel al producătorului?

3) Dispozițiile articolului 2 litera (e) punctele (i), (ii) și (iii) și litera (f) din Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului pot fi interpretate în sensul că distribuitorul (care nu este același cu producătorul) de aparate fabricate în alt stat membru poate fi obligat să elibereze o declarație de conformitate care să cuprindă datele tehnice ale aparatelor menționate?

4) Dispozițiile articolului 2 litera (e) punctele (i), (ii) și (iii) și litera (f) din Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului pot fi interpretate în sensul că o entitate însărcinată doar cu comercializarea anumitor aparate într-un stat membru, pe teritoriul căruia își are sediul social, poate fi considerată ca fiind și producătorul aparatelor menționate atunci când activitatea sa de distribuitor nu afectează caracteristicile de siguranță ale aparatelor?

5) Articolul 2 litera (f) din Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului poate fi interpretat în sensul că distribuitorului definit în dispoziția respectivă îi pot fi impuse cerințele care, potrivit directivei menționate, pot fi impuse doar producătorului definit la articolul 2 litera (e), de exemplu să elibereze o declarație de conformitate privind condițiile tehnice?

6) Se poate întemeia pe articolul 30 (fostul articol 36) din Tratatul de la Roma și pe cerințele denumite cerințe imperative (mandatory requirements) o excepție de la aplicarea formulei Dassonville, ținând cont în același timp de principiile echivalenței (principle of equivalence) și recunoașterii reciproce (mutual recongnition)?

7) Articolul 30 (fostul articol 36) din Tratatul de la Roma poate fi interpretat în sensul că se opune oricărei restricții la comerțul și la importul de mărfuri în tranzit pentru alte motive decât cele prevăzute în dispoziția menționată?

8) Marcajul CE îndeplinește cerințele principiilor echivalenței și recunoașterii reciproce sau cerințele stabilite la articolul 30 (fostul articol 36) din Tratatul de la Roma?

9) Marcajul CE poate fi interpretat în sensul că statele membre nu pot aplica în temeiul niciunei dispoziții alte norme tehnice sau privind calitatea în privința aparatelor care poartă marcajul respectiv?

10) Prevederile articolului 6 alineatul (1) și ale articolului 8 alineatul (2) teza a doua din Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului pot fi interpretate în sensul că, în vederea comercializării mărfurilor, producătorul și distribuitorul pot fi considerați ca fiind supuși unor obligații identice, în cazul în care producătorul nu comercializează produsele?

([1]) Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora (JO L 91, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 26, p. 73).

([2]) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO 2002 L 11, p. 4, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 52).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Republica Ungară) la 7 aprilie 2008 — VB Pénzügyi Lízing Zrt./Schneider Ferenc

(Cauza C-137/08)

(2008/C 183/15)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: VB Pénzügyi Lízing Zrt.

Pârât: Schneider Ferenc

Întrebările preliminare

1) Protecția consumatorului garantată prin Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ([1]) impune, independent de tipul de procedură și de faptul că aceasta este contencioasă sau necontencioasă, ca în cadrul controlului propriei competențe instanța națională să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale prezentate în fața acesteia, chiar și atunci când nu a fost formulată o solicitare în acest sens?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, de ce criterii poate să țină cont instanța națională în cadrul controlului respectiv, în special în cazul în care clauza contractuală nu conferă competență organului judiciar de la sediul social al prestatorului serviciilor, ci unui alt organ judiciar distinct, dare care este situat aproape de sediul respectiv?

3) Cu privire la articolul 23 primul paragraf din Protocolul privind Statutul Curții de Justiție anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul de instituire a Comunității Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, este exclusă posibilitatea ca instanța națională să îl informeze din oficiu ministerul justiției din statul său membru cu privire la procedura preliminară în același timp cu inițierea acesteia?

(1) JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Ítélőtábla (Republica Ungară) la 7 aprilie 2008 — Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Cauza C-138/08)

(2008/C 183/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Ítélőtábla

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Hochtief AG și Linde-Kca-Dresden GmbH

Pârâtă: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Intervenientă: Budapest Főváros Önkormányzata

Întrebările preliminare

1) Regimul prevăzut la articolul 44 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (1), care a înlocuit articolul 22 din Directiva 93/37/CEE a Consiliului (2), este aplicabil în cazul în care procedura de achiziții a început la o dată la care Directiva 2004/18/CE intrase deja în vigoare, dar încă nu expirase termenul conferit statelor membre pentru transpunerea acesteia, astfel încât directiva respectivă nu fusese integrată în dreptul intern?

2) În cazul în care se răspunde afirmativ la prima întrebare, această instanță adresează în plus întrebarea dacă, având în vedere că articolul 44 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE prevede că „[î]n orice caz, numărul de candidați invitați trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală", limitarea numărului de candidați corespunzători în cadrul unei proceduri de negociere cu publicarea unui anunț de participare, trebuie interpretată în sensul că în cea de a doua etapă — atribuirea contractului de achiziții publice — este întotdeauna necesar un număr minim de candidați (trei)?

3) În cazul în care se răspunde negativ la prima întrebare, această instanță adresează Curții de Justiție și întrebarea dacă cerința existenței unui „număr suficient de candidați corespunzători" prevăzută la articolul 22 alineatul (3) din Directiva 93/37/CEE a Consiliului privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (denumită în continuare „Directiva 93/37"), trebuie interpretată în sensul că, dacă nu se întrunește numărul minim (trei) de candidați corespunzători invitați să participe la procedură, nu se poate continua procedura cu invitația de participare la procedură?

4) În cazul în care Curte de Justiție răspunde negativ la cea de a treia întrebare, această instanță adresează în plus întrebarea dacă articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 93/37, plasat printre dispozițiile referitoare la procedurile restrânse, conform căruia „[î]n orice caz, numărul de candidați admiși la procedură trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală", se aplică procedurilor de negociere în două etape prevăzute la alineatul (3)?

(1) JO L 134, p. 114, Ediție specială 06/vol. 8, p. 116.
(2) JO L 199, p. 54.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Karlsruhe (Germania) la 7 aprilie 2008 — Procedură penală împotriva Rafet Kqiku

(Cauza C-139/08)

(2008/C 183/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Karlsruhe

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți:

1. Generalstaatsanwaltschaft Karlsruhe

2. Staatsanwaltschaft Konstanz

Pârât: Rafet Kqiku

Întrebarea preliminară

Regula de la articolele 1 și 2 din Decizia nr. 896/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor ([1]) trebuie interpretată în sensul că permiselor de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein prevăzute în Anexă li se conferă, prin recunoașterea unilaterală de către statele membre la Acordul Schengen a caracterului echivalent cu vizele uniforme sau naționale ale acestora, efectul unui permis de ședere eliberat în scopul tranzitului prin spațiul comun;

sau

regula de la articolele 1 și 2 din Decizia nr. 896/2006/CE trebuie interpretată în sensul că resortisanții statelor terțe, care sunt titulari ai unui permis de ședere prevăzut în Anexă, eliberat de Elveția și de Liechtenstein și recunoscut unilateral de statele membre la Acordul Schengen, sunt exonerați de obligația vizei în scopul tranzitului prin spațiul comun astfel cum această obligație rezultă din articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) 539/2001?

([1]) JO L 167, p. 8.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Niedersächsisches Finanzgericht (Germania) la 16 aprilie 2008 — Monika Vollkommer/Finanzamt Hannover-Land I

(Cauza C-156/08)

(2008/C 183/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Niedersächsisches Finanzgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Monika Vollkommer

Pârâtă: Finanzamt Hannover-Land I

Întrebarea preliminară

Perceperea impozitului german pe cesiunile funciare pentru prestațiile viitoare de lucrări de construcții prin intermediul integrării acestora în baza de impozitare a impozitului pe cesiunile funciare la achiziționarea unui teren neconstruit (așa-zisa teorie a obiectului unitar al prestației care constă în același timp în prestări de lucrări de construcții și în achiziționarea terenului propriu-zis) este contrară interdicției comunitare de a impozita de mai multe ori o prestație, în temeiul impozitului pe cifra de afaceri vizat la articolul 401 din Directiva privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ([1]) [fost articolul 33 alineatul (1) din A Șasea directivă] ([2]), atunci când la prestările de lucrări de construcții, la care se aplică impozitele funciare, se aplică în același timp, datorită naturii lor de prestații independente, impozitul german pe cifra de afaceri?

([1]) JO L 347, p. 1.
([2]) JO L 145, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 18 aprilie 2008 — Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely/Statul Belgian

(Cauza C-161/08)

(2008/C 183/19)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen (Belgia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely

Pârât: Statul Belgian

Întrebările preliminare

1) Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 ([1]) al Comisiei din 12 iunie 1991 coroborat cu articolul 11 din Convenția vamală din 14 noiembrie 1975 privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR) trebuie interpretat în sensul că termenul de prescripție care figurează la articolul 11 alineatul (1) din Convenția TIR se aplică numai în beneficiul asociației garante, iar nu și în beneficiul titularului carnetului, respectiv că termenul de un an de la data luării în evidență a carnetului TIR are incidență pentru titularul carnetului asupra exigibilității datoriei vamale, respectiv a accizelor și a accizelor speciale, precum și asupra responsabilității sale și că, datorită depășirii aceastui termen de un an, autoritățile vamale competente nu mai au dreptul de a recupera aceasta datorie?

2) Articolul 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 al Comisiei din 12 iunie 1991 coroborat cu articolul 11 alineatul (1) din Convenția vamală din 14 noiembrie 1975 privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR), trebuie interpretat în sensul că termenul stabilit în această convenție se aplică numai cu privire la furnizarea dovezii referitoare la regularitatea transportului, iar nu și cu privire la furnizarea dovezii referitoare la locul în care a fost comisă încălcarea sau abaterea?

3) Articolul 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 al Comisiei din 12 iunie 1991 coroborat cu articolul 11 alineatele (1) și (2) din Convenția vamală din 14 noiembrie 1975 privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR) trebuie interpretat în sensul că, atâta timp cât termenul prevăzut se aplică atât furnizării dovezii privind locul în care a fost comisă încălcarea sau abaterea, acest termen nu este un termen de prescripție și că titularul carnetului poate furniza dovada chiar și după expirarea acestui termen?

(1) Regulamentul (CEE) nr. 1593/91 al Comisiei din 12 iunie 1991 privind modalitățile de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 719/91 al Consiliului privind folosirea în Comunitate a carnetelor TIR și ATA ca documente de tranzit (JO L 148, p. 11).

Acțiune introdusă la 17 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-165/08)

(2008/C 183/20)

Limba de procedură: polonă

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Doherty și A. Szmytkowska, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin introducerea unei interdicții privind libera circulație a semințelor de soiuri de plante modificate genetic și prin interzicerea înscrierii în catalogul național de soiuri de plante a soiurilor de plante modificate genetic, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului (1), în întregime, și în special al articolelor 22 și 23 din aceasta, precum și în temeiul Directivei 2002/53/CE a Consiliului (2), în special al articolului 4 alineatul (4) și a articolului 16 din aceasta;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Dispoziția națională în care se prevede că „nu [se poate] autoriza comercializarea semințelor de soiuri de plante modificate genetic […] pe teritoriul Republicii Polone" este incompatibilă cu Directiva 2001/81/CE care stabilește principiile comercializării organismelor modificate genetic. Articolul 22 din directiva menționată interzice statelor membre impunerea unor restricții suplimentare privind introducerea pe piață a organismelor autorizate la nivel comunitar, iar articolul 23 din directivă prevede posibilitatea aplicării unor restricții și interdicții organismelor modificate genetic numai în circumstanțe speciale. Niciuna dintre dispozițiile directivei nu permite unui stat membru să interzică în mod general și nemotivat comercializarea, pe teritoriul național, a unei întregi categorii de organisme modificate genetic, în speță semințe. Dispoziția menționată încalcă, de asemenea, Directiva 2002/53/CE, în special articolul 16 din aceasta, prin faptul că restricționează accesul pe piață al semințelor de soiuri de plante înscrise în Catalogul comun al soiurilor de plante agricole.

Dispoziția națională în care se prevede că „nu [sunt] incluse în registrul național soiurile de plante modificate genetic […]" încalcă Directiva 2002/53/CE. Articolul 4 alineatul (4) din directiva menționată nu permite statelor membre să interzică, în mod general, înscrierea în registrul național a soiurilor de plante modificate genetic, ci le impune numai obligația de a se asigura, cu ocazia înscrierii unor asemenea soiuri în registrul național, că fiecare dintre aceste soiuri a fost autorizat în conformitate cu normele comunitare aplicabile organismelor modificate genetic.

(1) JO L 106, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 75.
(2) JO L 193, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 143, p. 139.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgerichts Büdingen (Germania) la 18 aprilie 2008 — Procedură penală împotriva lui Guido Weber

(Cauza C-166/08)

(2008/C 183/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Büdingen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatsanwaltschaft b.d. LG Gießen

Pârâtă: G. Weber

Întrebarea preliminară

Noțiunea de persoană impozabilă cuprinsă la articolului 7 alineatul (1) a doua teză din Directiva 89/397/CEE a Consiliului din 14 iunie 1989 privind controlul oficial al alimentelor ([1]) trebuie interpretată în sensul că are în vedere nu numai fabricantul ci și orice persoană care comercializează alimentul respectiv, în măsura în care aceasta ar putea răspunde penal sau administrativ de starea și etichetarea alimentului?

([1]) JO L 186, p. 23.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België la 21 aprilie 2008 — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV și Parc Healthcare International Limited/Omnipol Ltd

(Cauza C-167/08)

(2008/C 183/22)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV și Parc Healthcare International Limited

Pârâtă: Omnipol Ltd

Întrebarea preliminară

Creditorul care introduce o acțiune în numele și pe seama debitorului său poate fi considerat parte în înțelesul articolului 43 alineatul (1) din Regulamentul EEX ([1]), și anume partea care poate introduce o acțiune împotriva unei hotărâri privind cererea de încuviințare a executării, deși nu a intervenit în mod oficial în calitate de parte în proces în cadrul litigiului în care un alt creditor a introdus împotriva acestui debitor o o cerere de încuviințare a executării?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione tributaria provinciale di Roma (Italia) la 25 aprilie 2008 — Pontina Ambiente Srl/Regione Lazio

(Cauza C-172/08)

(2008/C 183/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Roma

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pontina Ambiente Srl.

Pârâtă: Regione Lazio.

Întrebarea preliminară

Prevederile articolului 3 alineatele 26 și 31 din Legea nr. 549/65 contravin articolelor 12, 14, 43 și 46 din Tratatul CE, Directivei 35/2000/CE ([1]) și Directivei 31/1999/CE ([2]) cu referire în special la principiile cuprinse în considerentele Directivei 35/2000/CE și respectiv în articolul 10 din Directiva 31/1999/CE, potrivit cărora, în special, statele membre trebuie să evite situațiile de dezechilibru în raport cu ansamblul pieței comunitare, adoptând dispozițiile necesare pentru combaterea întârzierii în efectuarea plăților în vederea interzicerii abuzului de libertate contractuală în dauna creditorului în cazul în care un acord are ca obiectiv principal obținerea de lichidități suplimentare pentru debitor pe cheltuiala creditorului și prevăzând despăgubiri pentru prejudiciul suferit de creditor în ipoteza întârzierii plății de către debitor?

([1]) JO L 200, p. 35, Ediție specială 17/vol. 1, p. 226.
([2]) JO L 182, p.1, Ediție specială 15/vol. 5, p. 94.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Gerechtshof te Amsterdam (Țările de Jos) la 25 aprilie 2008 — Kloosterboer Services BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

(Cauza C-173/08)

(2008/C 183/24)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kloosterboer Services BV.

Pârâți: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid.

Întrebările preliminare

1) Regulamentul (CE) nr. 384/2004 al Comisiei din 1 martie 2004 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată ([1]) este valid, în măsura în care prevede că mărfurile descrise la punctul 2.7 ([2]) se clasifică la subpoziția 8414 59 30 din Nomenclatura combinată?

2) Dacă Regulamentul nr. 384/2004 nu este valid, Tariful vamal comun poate fi interpretat în sensul că mărfurile în discuție trebuie clasificate ca „Părți și accesorii de mașini de la poziția 8471" la subpoziția 8473 30 90 din Nomenclatura combinată?

([1]) JO L 64, p. 21, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 203.
([2]) Mărfurile în discuție se compun din două elemente: un așa-numit „heatsink" (schimbător de căldură) și un ventilator, care sunt fixate durabil împreună și care constituie în acest fel un întreg.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 8 mai 2008 — Zuid-Chemie BV/Philippo's Mineralenfabriek NV/SA, în prezent PMF Productions

(Cauza C-189/08)

(2008/C 183/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zuid-Chemie BV

Pârâtă: Philippo's Mineralenfabriek NV/SA

Întrebările preliminare

a) În cazul în care există o faptă delictuală precum cea pe care Zuid-Chemie și-a întemeiat pretenția, care prejudiciu trebuie considerat ca fiind prejudiciul inițial care rezultă dintr-o astfel de faptă: prejudiciul care se produce ca urmare a livrării produsului cu defect sau prejudiciul care se produce ca urmare a utilizării normale a produsului potrivit destinației sale?

b) În cea de a doua ipoteză, locul unde a intervenit prejudiciul poate fi așadar considerat „locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă" în sensul articolului 5 partea introductivă și punctul 3 din Regulamentul EEX ([1]) numai dacă prejudiciul constă într-un prejudiciu fizic adus persoanelor sau lucrurilor sau este posibil și atunci când (în acest moment) s-a suferit numai un prejudiciu financiar?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 ianuarie 2008 — Acțiune de drept agrar având drept părți pe: Hermann Fischer, Rolf Schlatter și Regierungspräsidium Freiburg

(Cauza C-193/08)

(2008/C 183/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof (Germania).

Părțile din acțiunea principală

Hermann Fischer, Rolf Schlatter și Regierungspräsidium Freiburg

Întrebare preliminară

Articolul 15 alineatul (1) din anexa I la Acordul între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ([1]) impune, în ceea ce privește accesul la o activitate independentă și la exercitarea acesteia, faptul de a nu acorda, în țara gazdă, un tratament mai puțin favorabil decât cel acordat propriilor resortisanți exclusiv lucrătorilor care desfășoară o activitate independentă în sensul articolului 12 alineatul (1) din anexa I la acord sau acest principiu este valabil și pentru lucrătorii frontalieri care desfășoară o activitate independentă în sensul articolului 13 alineatul (1) din anexa I la acord?

([1]) JO L 114, p. 6.

Acțiune introdusă la 14 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-197/08)

(2008/C 183/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. W. Mölls, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin adoptarea și menținerea în vigoare a unui sistem de prețuri minime pentru țigările puse în consum în Franța, precum și a unei interdicții de a vinde produse din tabac „la un preț promoțional, contrar obiectivelor de sănătate publică", Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE ([1]);

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE, astfel cum a fost interpretat de Curte, interzice în mod clar intervenția statelor membre pentru a impune în mod discreționar prețuri minime pentru vânzările cu amănuntul de produse din tutun prelucrat. Întrucât împiedică fabricanții și importatorii din țările terțe să stabilească în mod liber prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru fiecare dintre produsele acestora, astfel de prețuri minime restrâng într-adevăr concurența prin prețuri și aduc prejudicii pieței interne.

Pe de altă parte, în ceea ce privește necesitatea subliniată de pârâtă de a se deroga de la dispoziția citată anterior pentru protejarea sănătății publice, Comisia nu contestă faptul că în anumite circumstanțe, ar putea fi necesar să se deroge de la dispozițiile Tratatului CE referitoare la libera circulație a mărfurilor pentru a se atinge acest obiectiv. Cu toate acestea, în speță, astfel cum s-a pronunțat deja Curtea, obiectivul protecției sănătății publice ar putea fi urmărit în mod adecvat printr-o impozitare ridicată a produselor din tutun prelucrat, care ar apăra principiul stabilirii libere a prețurilor.

([1]) Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială 09/vol.2, p. 5).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hessisches Finanzgericht, Kassel la 16 mai 2008 — Plantanol GmbH & Co.KG/Hauptzollamt Darmstadt

(Cauza C-201/08)

(2008/C 183/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Hessisches Finanzgericht, Kassel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Plantanol GmbH & Co.KG

Pârât: Hauptzollamt Darmstadt

Întrebările preliminare

1) Articolul 3 din Directiva 2003/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2003 de promovare a utilizării biocombustibililor și a altor combustibili regenerabili pentru transport (Directiva privind biocombustibilii) ([1]) se opune, în special în lumina considerentelor 10, 12, 14, 19, 22 și 27 din această directivă, unei dispoziții naționale astfel cum este cea de la articolul 50 alineatul (1) punctul 1 din Legea cu privire la impozitarea energiei (Energiesteuergesetz), modificată prin Legea privind cotele biocombustibililor din 18 decembrie 2006, care exclude de la beneficiul unei exonerări de impozit <u>părțile</u> de biocombustibili compuși din ulei vegetal, conținute în <u>amestecurile</u> de combustibili care corespund cerințelor standardului DIN V 51605 (versiunea: iulie 2006)?

2) Principiul de drept comunitar al securității juridice și cel al protecției încrederii legitime impun ca un stat membru să nu poată modifica, în detrimentul întreprinderii favorizate până în acel moment, dispozițiile adoptate în scopul transpunerii Directivei privind biocombustibilii, care are ca obiect punerea în aplicare a unui sistem plurianual de sprijin prin intermediul avantajelor fiscale, decât în prezența unor împrejurări absolut excepționale în cursul perioadei prevăzute?

([1]) JO L 123, p. 42, Ediție specială, 13/vol. 39, p. 170.

Recurs introdus la 21 mai 2008 de Sebirán, S. L. împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 12 martie 2008 în cauza T-332/04, Sebirán, S. L./OAPI și El Coto de Rioja, S. A.

(Cauza C-210/08 P)

(2008/C 183/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Sebirán, SL (reprezentanți: J. Calderón Chavero și T. Villate Consonni, abogados)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și El Coto De Rioja, S. A.

Concluziile recurentei

— Anularea hotărârii pe care Camera a patra a Tribunalului de Primă Instanță a pronunțat-o la 12 martie 2008 în cauza T-332/04 și confirmarea cu claritate că mărcile EL COTO/COTO DE IMAZ (pe de o parte) și COTO D'ARCIS (pe de altă parte) sunt compatibile;

— repartizarea cheltuielilor de judecată potrivit dispozițiilor legale.

Motivele și principalele argumente

Dezacord privind aprecierea Tribunalului de Primă Instanță: Sebirán consideră că marca comunitară COTO D'ARCIS **nu** intră în domeniul de aplicare al interdicției prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 ([1]) întrucât, în caz de opoziție a titularului unei mărci anterioare, și anume, în prezenta cauză, al mărcilor comunitare EL COTO și COTO DE IMAZ, nu se impune refuzarea celei mai recente pentru că, în sensul normei de interdicție, aceasta rămâne suficient de distinctă față de mărcile anterioare, cu toate că produsele sau serviciile desemnate de acestea și de marca solicitată sunt identice sau similare în mod global. Mai mult, nu există niciun risc de confuzie pentru public pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Acest risc de confuzie nu include riscul de asociere cu marca anterioară.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-219/08)

(2008/C 183/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și J.-P. Keppenne, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea în cazul detașării de către întreprinderi comunitare de lucrători resortisanți ai unor țări terțe, în cadrul unei prestări de servicii:

a) a unei autorizații prealabile exercitării activității economice;

b) ca permisul de ședere eliberat în statul de stabilire a angajatorului să fie valabil până la termenul prestării majorat cu trei luni;

c) ca un lucrător să fie în serviciul aceluiași angajator prestator de servicii de cel puțin șase luni;

Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE.

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia susține în esență că cerințele impuse de pârât în cazul detașării de lucrători resortisanți ai unor țări terțe de către prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru decât Belgia restrâng libera prestare a serviciilor și în același timp operează o discriminare a acestor prestatori în raport cu concurenții lor stabiliți pe teritoriul belgian.

Prin primul motiv, Comisia pretinde că sistemul de autorizare prealabilă exercitării unei activități economice reprezintă un obstacol disproporționat în calea liberei prestări a serviciilor. De altfel, acest obstacol nu ar putea fi justificat nici prin vreun motiv de interes general, nici prin referire la normele acquis-ului Schengen.

Prin al doilea motiv, reclamanta repune în discuție caracterul disproporționat al cerinței potrivit căreia permisul de ședere eliberat în statul de stabilire a angajatorului trebuie să fie valabil până la termenul prestării majorat cu trei luni.

Prin al treilea motiv, Comisia subliniază că în pofida modificărilor legislative pozitive operate de pârât, condiția potrivit căreia un lucrător trebuie să fie în serviciul aceluiași angajator prestator de servicii de cel puțin șase luni reprezintă o restricție în calea liberei prestări a serviciilor care nu poate fi justificată.

Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-220/08)

(2008/C 183/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. Condou-Durande, agent)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea sau, în orice caz, prin necomunicarea către Comisie a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate ([1]), Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 38 din această directivă;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul prevăzut pentru transpunerea Directivei 2004/83/CE în dreptul intern a expirat la 10 octombrie 2006.

([1]) JO L 304, 30.9.2004, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 07, p. 52.

Acțiune introdusă la 30 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-234/08)

(2008/C 183/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: H. Støvlbæk, agent)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE ([1]) a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României sau în orice caz prin necomunicarea acestor dispoziții Comisiei, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 1 ianuarie 2007.

([1]) JO L 363, p. 141, Ediție specială, 06/vol. 10, p. 194.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-239/08)

(2008/C 183/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: doamna C. Huvelin, agent)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României ([1]) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei 2006/100/CE a expirat la data aderării Bulgariei și României la Uniunea Europeană, și anume la 1 ianuarie 2007. La data introducerii acțiunii, nu fuseseră luate sau comunicate Comisiei de către pârât toate măsurile de transpunere necesare.

([1]) JO L 363, p. 141, Ediție specială, 06/vol. 10, p. 194.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-240/08)

(2008/C 183/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului ([1]) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/22/CE a expirat la 1 aprilie 2007. Or, la data introducerii prezentei acțiuni, pârâtul nu adoptase încă măsurile necesare pentru a transpune directiva sau, în orice caz, nu comunicase măsurile menționate Comisiei.

([1]) JO L 102, p. 35, Ediție specială 07/vol. 15, p. 187.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-245/08)

(2008/C 183/35)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Andrade și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/100/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006 de adaptare a anumitor directive din domeniul libertății de circulație a persoanelor, având în vedere aderarea Bulgariei și a României ([1]) și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 1 ianuarie 2007.

([1]) JO L 363, p. 141, Ediție specială, 06/vol. 10, p. 194.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Ceuninck/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-282/03) ([1])

(„Funcție publică — Funcționari — Numire — Post de consilier în cadrul OLAF — Respingere a candidaturii — Competența directorului general al OLAF — Legalitatea unui anunț pentru ocuparea unui post vacant — Încălcare a unor norme de numire a funcționarilor de gradele A4 și A5 — Abuz de putere — Eroare vădită de apreciere")

(2008/C 183/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Paul Ceuninck (Hertsberge, Belgia) (reprezentanți: inițial G. Vandersanden și A. Finchelstein, ulterior G. Vandersanden și L. Levi, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Joris și C. Berardis-Kayser, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a anunțului pentru ocuparea unui post vacant COM/051/02 și a întregii proceduri de selecție desfășurate în urma acestui anunț și, pe de altă parte, cerere de anulare a deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 13 septembrie 2002 de numire a doamnei S, precum și a deciziei implicite de respingere a candidaturii reclamantului.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Domnul Paul Ceuninck și Comisia Comunităților Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 251, 18.3.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Marcuccio/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-18/04) ([1])

(„Securitate socială — Cerere de suportare a cheltuielilor medicale — Respingere implicită a cererii")

(2008/C 183/37)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentanți: inițial A. Distante, ulterior G. Cipressa, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și J. Curral, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

În primul rând, o cerere de anulare a deciziei implicite a autorității împuternicite să facă numiri prin care se respinge cererea reclamantului din 25 noiembrie 2002, introdusă pentru obținerea rambursării în proporție de 100 % a cheltuielilor medicale în temeiul articolului 72 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene; în al doilea rând, o cerere de anulare a deciziei implicite de respingere a reclamației reclamantului privind respingerea cererii din 25 noiembrie 2002; în al treilea rând, o cerere de constatare a dreptului reclamantului, în sensul articolului 72 din Statutul funcționarilor, la rambursarea în proporție de 100 % a cheltuielilor medicale efectuate pentru vindecarea afecțiunilor de care suferă și, în al patrulea rând, o cerere de obligare a Comisiei la plata în proporție de 100 % a acestor cheltuieli medicale.

Dispozitivul

1) *Anulează decizia implicită de respingere a cererii din 25 noiembrie 2002.*

2) *Respinge acțiunea pentru celelalte capete de cerere.*

3) *Obligă Comisia la suportarea cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 71, 20.3.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 iunie 2008 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-141/05) ([1])

(„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Refuz parțial — Act nesupus căilor de atac — Act pur confirmativ — Inadmisibilitate")

(2008/C 183/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Germania) (reprezentant: H. Kaltenecker, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Costa de Oliveira, S. Fries și C. Ladenburger, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a pretinsei decizii care ar fi cuprinsă în scrisoarea Comisiei din 14 februarie 2005 prin care reclamantei i s-a refuzat accesul la anumite documente din dosarul privind contractul LIEN 97-2011.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Internationaler Hilfsfonds eV suportă propriile cheltuieli de judecată precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.*

([1]) JO C 143, 11.6.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Novartis/OAPI (BLUE SOFT)

(Cauza T-330/06) ([1])

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale BLUE SOFT — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94")

(2008/C 183/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Novartis AG (Bâle, Elveția) (reprezentant: N. Hebeis, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei primei camere de recurs a OAPI din 14 septembrie 2006 (cauza R 270/2006-1) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale BLUE SOFT ca marcă comunitară.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Novartis la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 326, 30.12.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 iunie 2008 — Gabel Industria Tessile/OAPI — Creaciones Garel (GABEL)

(Cauza T-85/07) ([1])

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare GABEL — Marcă figurativă comunitară anterioară GAREL — Respingerea în parte a înregistrării — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Obligația de a se pronunța asupra căii de atac în întregul său — Articolul 62 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94")

(2008/C 183/40)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Gabel Industria Tessile SpA (Rovellasca, Italia) (reprezentant: A. Petruzzelli, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și L. Rampini, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Creaciones Garel, SA (Logroño, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI la 25 ianuarie 2007 (cauza R 960/2006-2) privind o procedură de opoziție între Creaciones Garel SA și Gabel Industria Tessile SpA.

Dispozitivul

1) *Anulează decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 25 ianuarie 2007 (cauza R 960/2006-2).*

2) *Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.*

3) *Gabel Industria Tessile SpA și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 117, 26.5.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2008 — WWF-UK/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-91/07) ([1])

(„Acțiune în anulare — Regulamentul (CE) nr. 41/2007 — Refacerea rezervelor de cod — Stabilirea de TAC pentru anul 2007 — Act cu aplicabilitate generală — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate")

(2008/C 183/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: WWF-UK Ltd (Godalming, Surrey, Regatul Unit) (reprezentanți: R. Stein, solicitor, P. Sands și J. Simor, barristers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. de Gregorio Merino și M. Moore, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Oliver și M. van Heezik, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 41/2007 al Consiliului din 21 decembrie 2006 de stabilire, pentru 2007, a posibilităților de pescuit și a condițiilor asociate pentru anumite stocuri de pește și grupe de stocuri de pește, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în ape în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO 2007, L 15, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 11, p. 3), în măsura în care stabilește capturile totale admisibile (TAC), pentru anul 2007, în ceea ce privește pescuitul de cod în zonele aflate sub incidența Regulamentului (CE) nr. 423/2004 al Consiliului din 26 februarie 2004 de stabilire a unor măsuri de refacere a rezervelor de cod (JO L 70, p. 8, Ediție specială, 04/vol. 7, p. 134)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *WWF-UK Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliu.*

3) *Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 117, 26.5.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2008 — Atlantic Dawn și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-172/07) ([1])

(„Acțiune în anulare — Cote de pescuit — Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 — Lipsa interesului direct — Inadmisibilitate")

(2008/C 183/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Atlantic Dawn Ltd (Killybegs, Donegal, Irlanda), Antarctic Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal), Atlantean Ltd (Killybegs, Donegal), Killybegs Fishing Enterprises Ltd (Killybegs, Donegal), Doyle Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal), Western Seaboard Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal), O'Shea Fishing Co. Ltd (Killybegs, Donegal), Aine Fishing Co. Ltd (Burtonport, Donegal), Brendelen Ltd (Greencastle, Donegal), Cavankee Fishing Co. Ltd (Greencastle, Donegal), Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Donegal), Eileen Oglesby (Burtonport, Donegal), Noel McGing (Killybegs, Donegal), Mullglen (Dublin, Irlanda), Bradan Fishing Co. Ltd (Sligo, Sligo, Irlanda), Larry Murphy (Castletownbere, Cork, Irlanda), Pauric Conneely (Claregalway, Galway, Irlanda), Thomas Flaherty (Kilronan, Aran Islands, Galway), Carmarose Trawling Co. Ltd (Killybegs, Donegal), Colmcille Fishing Ltd (Killybegs, Donegal) (reprezentanți: G. Hogan, SC, N. Travers, T. O'Sullivan, BL, și D. Barry, solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: K. Banks, agent)

Intervenient în susținerea reclamanților: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 147/2007 al Comisiei din 15 februarie 2007 de modificare a anumitor cote de pescuit pentru perioada 2007-2012 în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 46, p. 10)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Reclamanții, Atlantic Dawn Ltd și ceilalți, suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.*

3) *Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 170, 21.7.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 mai 2008 — Transports Schiocchet — Excursions/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-220/07) ([1])

(„Acțiune în despăgubiri — Termen de prescripție — Articolul 46 din Statutul Curții — Inadmisibilitate")

(2008/C 183/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Transports Schiocchet — Excursions SARL (Beuvillers, Franța) (reprezentant: D. Schönberger, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J.-F. Pasquier și N. Yerrell, agenți)

Obiectul

Cerere de reparare a prejudiciului ce se pretinde a fi fost suferit de reclamantă ca urmare a diverselor pretinse ilegalități imputate instituțiilor comunitare.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Obligă Transports Schiocchet — Excursions SARL la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 199, 25.8.2007.

Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2008 — EMSA/Republica Portugheză

(Cauza T-4/08)

(2008/C 183/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA) (reprezentanți: E. Pache, profesor, și J. Menze, agent)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă solicită Tribunalului de Primă Instanță să pronunțe o hotărâre în temeiul articolului 14 a doua teză din Acordul de sediu, care să constate:

— că guvernul portughez este obligat să respecte prevederile Acordului de sediu, care este un instrument de drept internațional public din sfera dreptului comunitar, și care nu poate fi modificat sau schimbat în mod unilateral de Portugalia, nici prin legislația națională;

— că, potrivit Acordului de sediu, guvernul portughez este obligat să asigure că personalul Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă și membrii familiilor acestuia au dreptul să importe din ultima lor țară de reședință sau din țara ai cărei cetățeni sunt, fără taxe vamale și fără interdicții sau restricții, în vederea instalării lor inițiale, în termen de cinci ani de la intrarea lor în funcție la Agenție și cu maximum două transporturi, vehicule cumpărate în condițiile pieței în țara în cauză și că aplicarea anterioară și prezentă a acestor prevederi din Acordul de sediu de către autoritățile portugheze competente nu îndeplinește această obligație;

  în special, că guvernul portughez este obligat să înmatriculeze, la cerere, vehiculele membrilor personalului Agenției și ale familiilor acestuia, care au fost cumpărate în condițiile pieței în țara reședinței anterioare sau în țara ai cărei cetățeni sunt, sub o serie specială, fără taxe vamale și fără interdicții sau restricții;

— că, potrivit Acordului de sediu, guvernul portughez este obligat să asigure că personalul Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă și membrii familiilor acestuia beneficiază de privilegiile și imunitățile, de scutirile și de facilitățile acordate de Portugalia membrilor unei categorii comparabile a corpului diplomatic din Republica Portugheză și că aplicarea anterioară și prezentă a acestei prevederi din Acordul de sediu de către autoritățile portugheze competente nu îndeplinește această obligație;

în special, că guvernul portughez este obligat să aplice normele și prevederile în vigoare până în iulie 2007 referitoare la înmatricularea și taxarea vehiculelor personalului corpului diplomatic, în privința personalului Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, care a intrat în funcție înaintea acestei date și în privința familiilor acestuia;

că guvernul portughez este obligat să aplice normele și prevederile în vigoare până în iulie 2007 cu privire la înmatricularea și taxarea vehiculelor personalului corpului diplomatic, în toate celelalte cazuri;

că guvernul portughez este obligat să asigure că personalului Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă și familiilor acestuia le sunt acordate în mod efectiv privilegiile și imunitățile, scutirile și facilitățile acordate de Portugalia membrilor unei categorii comparabile a corpului diplomatic din Republica Portugheză și că practica anterioară și prezentă a autorităților portugheze de a nu soluționa cererile de înmatriculare ale membrilor personalului Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă și ale familiilor acestuia este în contradicție cu această obligație;

— că prevederile Acordului de sediu nu trebuie interpretate și aplicate în așa fel încât personalul Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă și membrii familiilor acestuia să nu beneficieze cel puțin de drepturile oricărui cetățean al Uniunii Europene care își transferă reședința în Portugalia, în ceea ce privește introducerea pe teritoriul portughez a vehiculelor folosite;

— că un termen rezonabil pentru soluționarea cererilor personalului Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă și ale membrilor familiilor acestuia pentru înmatricularea autoturismelor în aplicarea Acordului de sediu trebuie să fie de cel mult două luni; și

— că Republica Portugheză este obligată la plata cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (denumită în continuare „EMSA" sau „Agenția") a fost creată prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 ([1]) și are sediul în Lisabona. La 28 iulie 2004, a fost semnat Protocolul între guvernul Republicii Portugheze și Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă ([2]) (denumit în continuare „Acordul de sediu"). Acordul de sediu reglementează relațiile dintre EMSA și Portugalia în calitate de stat gazdă și este aplicabil Agenției și personalului acesteia.

Reclamanta susține că guvernul portughez, fără o solicitare sau o sugestie anterioară din partea EMSA, a propus încheierea menționatului Acord de sediu care prevede o serie de privilegii și imunități, scutiri și facilități pentru Agenție și personalul acesteia, preluând în mare parte prevederile Protocolului privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene (denumit în continuare „Protocolul"), prevăzând însă și facilități suplimentare. De asemenea, reclamanta susține că textul Acordului de sediu propus era asemănător cu textul Acordului de sediu încheiat la 26 iunie 1996 între Portugalia și Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (denumit în continuare „EMCDDA"), în special cu privire la înmatricularea vehiculelor.

În septembrie 2005, a fost creat un grup de lucru compus din reprezentanți ai guvernului portughez, pe de o parte, și reprezentanți ai EMSA și EMCDDA, pe de altă parte, în scopul de a elabora prevederi administrative detaliate, necesare pentru punerea în aplicare a celor două acorduri de sediu sau protocoale.

Reclamanta susține că, prin nesoluționarea cererilor de înmatriculare a vehiculelor, formulate de personalul EMSA, administrația portugheză și-a încălcat obligațiile rezultate din Acordul de sediu care stabilesc cu claritate obligațiile rezultate din protocolul aplicabil EMSA potrivit articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002. În plus, reclamanta susține că autoritățile portugheze nu au aplicat legea portugheză relevantă în vigoare în ceea ce privește personalul EMSA și membrii familiilor acestuia, în timp ce a procedat în acest sens pentru EMCDDA și pentru misiunile diplomatice. Potrivit reclamantei, această situație a determinat impedimente grave în funcționarea EMSA, întrucât vehiculele care au fost cumpărate avându-se așteptarea legitimă că normele existente vor fi aplicate au rămas neînmatriculate. De asemenea, vehiculele aduse din locul reședinței anterioare sau din statul de cetățenie al membrilor personalului au rămas cu numerele de înmatriculare din statul membru al reședinței anterioare, în pofida normelor acelui stat cu privire la obligația de a radia înmatricularea. Pe scurt, reclamanta susține că decizia autorităților portugheze de a nu soluționa cererile de înmatriculare a vehiculelor a creat o serie de dificultăți legale și administrative grave pentru membrii personalului care nu au avut altă opțiune decât să conducă un vehicul cu încălcarea obligațiilor referitoare la înmatriculare, asigurare și inspecție tehnică.

În ceea ce privește competența Curții, se arată, în plus, că articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 prevede competența acesteia de a se pronunța în temeiul unei clauze de arbitraj cuprinsă într-un contract încheiat de Agenție și că articolul 14 din Acordul de sediu prevede că litigiile cu privire la aplicarea acestui acord sunt examinate de un grup ad-hoc alcătuit din patru membri și că litigiile nesoluționate pe această cale sunt deduse judecății Curții de Justiție a Comunităților Europene.

Potrivit reclamantei, procedura de soluționare a litigiului prevăzută la articolul 14 din Acordul de sediu nu s-a finalizat cu succes și, prin urmare, Curtea de Justiție este competentă în prezentul litigiu referitor la interpretarea Acordului de sediu în conformitate cu articolul 238 CE care prevede competența

Curții de Justiție de a se pronunța în temeiul unei clauze compromisorii cuprinsă într-un contract încheiat de Comunitate sau în numele acesteia, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 care prevede că Agenția este un organism al Comunității și în conformitate cu articolul 255 CE care prevede că Tribunalul de Primă Instanță are competența să judece în primă instanță acțiunile menționate la articolul 238 CE.

În plus, reclamanta arată că urmărește să obțină o confirmare din partea Tribunalului, în sensul că Acordul de sediu este un instrument de drept internațional din sfera dreptului comunitar, care obligă autoritățile portugheze și care nu poate fi modificat în mod unilateral. Aceasta solicită, în plus, o hotărâre care să declare că soluționarea cererilor de înmatriculare a autovehiculelor membrilor personalului său este în contradicție cu prevederile protocolului și că autoritățile portugheze sunt obligate să pună în aplicare prevederile relevante ale protocolului într-un termen rezonabil. În sfârșit, reclamanta susține că Acordul de sediu nu poate fi interpretat în așa fel încât, în ceea ce privește înmatricularea vehiculelor, personalul EMSA să nu beneficieze cel puțin de drepturile pe care le are orice cetățean din Uniunea Europeană, care își transferă reședința în Portugalia.

---

(1) Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO L 2008, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 9, p. 152).

(2) Publicat în Jurnalul Oficial Portughez nr. 224 din 22 septembrie 2004, p. 6073, disponibil pe site-ul EMSA: http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol %20pt %20government %20and %20emsa.pdf.

Recurs introdus la 5 mai 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 21 februarie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-31/07, Putterie-De-Beukelaer/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-160/08 P)

(2008/C 183/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și K. Herrmann, agenți)

Cealaltă parte în proces: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Bruxelles, Belgia)

Concluziile recurentei

— Anularea hotărârii atacate;

— trimiterea cauzei spre rejudecare la TFP;

— amânarea pronunțării cu privire la cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul formulat, Comisia solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 21 februarie 2008 pronunțată în cauza Putterie-De-Beukelaer/Comisia, F-31/07, prin care TFP a anulat raportul privind evoluția carierei doamnei Putterie-De-Beukelaer pentru perioada 1 ianuarie 2005-31 decembrie 2005 în măsura în care prin acesta nu i se recunoaște potențialul de a exercita funcții din categoria B*.

În susținerea recursului, Comisia invocă un motiv unic întemeiat, pe de parte, pe o încălcare de către TFP a principiilor referitoare la întinderea controlului din oficiu exercitat de instanța comunitară și, pe de altă parte, pe încălcarea interdicției de a se pronunța *ultra petita*.

Comisia consideră că TFP nu avea dreptul să invoce din oficiu un motiv privind legalitatea pe fond a actului atacat întemeiat pe nerespectarea domeniului de aplicare al articolului 43 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene și, respectiv, al articolului 10 alineatul (3) din anexa la statutul menționat, în măsura în care motivele de fond nu sunt cauze de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică.

În subsidiar, Comisia susține că, în măsura în care punctele 75 și 76 din hotărârea atacată ar putea fi considerate ca fiind disociate de motivul întemeiat pe legalitatea de fond a actului atacat și clasificate drept un motiv distinct întemeiat pe necompetența emitentului actului atacat, TFP ar fi încălcat dreptul la apărare al Comisiei întrucât nu a fost ascultată cu privire la acest aspect în conformitate cu articolul 77 din Regulamentul de procedură al TFP.

Acțiune introdusă la 6 mai 2008 — Ivanov/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-166/08)

(2008/C 183/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Vladimir Ivanov (Boulogne Billancourt, Franța) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

— constatarea responsabilității Comisiei pentru încălcarea principiilor transparenței, bunei administrări, nediscriminării și egalității de tratament în cadrul procedurii de recrutare ce s-a desfășurat ca urmare a anunțului de post vacant pentru un post de „consilier de preaderare și raportor politic" stabilit la Sofia în mai 2003;

— obligarea Comisiei la repararea prejudiciului suferit de acesta în temeiul articolului 288 paragraful al doilea din Tratatul de Instituire a Comunităților Europene;

— de asemenea obligarea părții adverse la plata către reclamant a sumei de 180 000 EUR cu titlu de daune interese pentru prejudiciul suferit;

— precum și obligarea la plata sumei de 10 000 EUR cu titlu de daune morale suferite de reclamant;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În 2003 reclamantul și-a depus candidatura pentru un post de agent local în calitate de „consilier de preaderare" la Sofia. Candidatura acestuia a fost respinsă în etapa preliminară de selecție pentru motivul dublei sale naționalități franco-bulgare, în condițiile în care numai candidații având naționalitatea unui stat membru erau eligibili pentru postul vacant.

În cursul procedurii de recrutare și după respingerea candidaturii sale, reclamantul a solicitat în zadar Comisiei informații mai ample privind procedura și motivarea respingerii candidaturii sale. Acesta a sesizat Ombudsmanul european, care a ajuns la concluzia existenței unei proaste administrări și unei încălcări a principiului nediscriminării sau a principiului egalității de tratament din partea Comisiei.

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantul solicită Tribunalului să constate responsabilitatea extracontractuală a Comisiei pentru încălcarea principiilor transparenței, bunei administrări, nediscriminării și egalității de tratament în cadrul procedurii de recrutare în discuție.

Acțiune introdusă la 13 mai 2008 — DEI/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-169/08)

(2008/C 183/47)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (Atena, Grecia) (reprezentant: P. Anestis, δικηγόρος)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2008) 824 final a Comisiei din 5 martie 2008 privind acordarea de Republica Elenă în favoarea Dimosia Epicheirisi Ilektrismou a drepturilor de extracție a lignitului sau menținerea în vigoare a acestor drepturi.

Reclamanta invocă următoarele motive de anulare:

În primul rând, reclamanta susține că pârâta a săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește aplicarea articolului 86 alineatul (1) CE coroborat cu articolul 82 CE, precum și o eroare vădită de interpretare.

Mai precis, potrivit reclamantei, pârâta a săvârșit o eroare, în primul rând, în ceea ce privește definirea piețelor relevante; în al doilea rând, în ceea ce privește aplicarea teoriei extinderii unei poziții dominante, deoarece nu a ținut cont de faptul că și în cazul întreprinderilor publice, extinderea trebuie să fie întemeiată pe măsuri de stat prin care se acordă drepturi exclusive sau speciale; în al treilea rând, deoarece legislația elenă în temeiul căreia reclamanta a dobândit drepturi de exploatare a lignitului nu conduce la o situație de inegalitate de șanse în detrimentul concurenților; în al patrulea rând, deoarece legislația citată anterior nu conduce la menținerea sau la consolidarea poziției dominante a reclamantei pe piața cu ridicata a energiei electrice; și, în al cincilea rând, reclamanta a săvârșit o eroare vădită de apreciere întrucât nu a luat în considerare evoluțiile recente de pe piața elenă a energiei electrice, deși acestea erau importante pentru a se demonstra că nu există o încălcare.

Prin al doilea motiv de anulare, reclamanta afirmă că atunci când a adoptat decizia atacată, pârâta nu a respectat normele privind motivarea, prevăzute la articolul 252 CE.

Prin al treilea motiv de anulare, reclamanta susține că decizia atacată încalcă principiile generale ale securității juridice, încrederii legitime și protecției proprietății. În plus, reclamanta consideră că este de competența Tribunalului să decidă în ce măsură pârâta a comis un abuz de putere.

În sfârșit, prin al patrulea motiv de anulare, reclamanta susține că pârâta nu a respectat principiul proporționalității în ceea ce privește măsurile corective propuse în decizia atacată.

Acțiune introdusă la 15 mai 2008 — Comisia Comunităților Europene/Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA

(Cauza T-174/08)

(2008/C 183/48)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. Alfonso, agent)

Pârâtă: Cooperação e Desenvolvimento Regional, SA

Concluziile reclamantei

— Obligarea pârâtei să restituie Comisiei o valoare principală de 63 349,27 euro, majorată cu valoarea de 28 940,70 euro corespunzătoare penalităților de întârziere care au curs până la 5 mai 2008;

— obligarea pârâtei la plata de penalități în valoare de 10,91 euro pe zi pentru perioada cuprinsă între 6 mai 2008 și data plății integrale a datoriei;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată în temeiul articolului 238 CE.

În cadrul proiectului european „European Network of Centres for the Advancement of Telematics in Urban and Rural Areas" (ENCATA), Comunitatea Europeană, reprezentată de Comisie, a încheiat contractul nr. SU 10001 (SU) ENCATA cu doisprezece contractanți, printre care și pârâta.

În temeiul acestui contract, Comisia s-a angajat să acorde un ajutor financiar pentru executarea proiectului menționat în favoarea grupului de contractanți, printre care se afla și pârâta.

Proiectul trebuia să aibă o durată de 18 luni.

Executarea proiectului a început la 1 ianuarie 1996.

Comisia s-a angajat să finanțeze până la 50 % din valoarea proiectului.

La 25 septembrie 1997 părțile au convenit cu privire la o primă revizuire a contractului.

Durata proiectului s-a modificat de la 18 la 36 de luni, cu data de începere la 1 ianuarie 1996.

La 29 iunie 1998, părțile au convenit cu privire la o a doua revizuire a contractului prin care durata proiectului s-a modificat de la 36 la 30 de luni, păstrându-se data de începere 1 ianuarie 1996.

Costurile finale ale proiectului aprobate de Comisie au fost inferioare valorilor care fuseseră plătite în avans de aceasta în temeiul contractului nr. SU 10001 (SU) ENCATA.

În consecință, Comisia a solicitat să-i fie restituite valorile excedentare ale sumelor plătite în avans.

Valoarea datorată de către pârâtă se ridică la 63 349,27, majorată cu penalități de întârziere.

Pe parcursul anilor, Comisia a semnalat în mod regulat pârâtei existența datoriei sale și i-a adresat multiple cereri de plată. Pârâta, la rândul său, a recunoscut datoria în repetate rânduri și și-a manifestat intenția de a o achita în cel mai scurt timp posibil, dar până în acest moment nu a plătit Comisiei nicio sumă din datoria și din penalitățile de întârziere, care decurg din valorile excedentare ale sumelor plătite în avans în cadrul proiectului ENCATA.

Acțiune introdusă la 9 mai 2008 — Liga para a Protecção da Natureza/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-186/08)

(2008/C 183/49)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Liga para a Protecção da Natureza (LPN) (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: P. Vinagre e Silva, advogada)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei Europene din 28 februarie 2008 [menționată în scrisoarea adresată de Comisia Europeană către Liga para a Protecção da Natureza (denumită în continuare „LPN") din 3 aprilie 2008] prin care se clasează plângerea nr. 2003/4523 privind construirea barajului de la Baixo Sabor în măsura în care în respectiva decizie se consideră — în mod greșit — că au fost îndeplinite cerințele esențiale de formă în vederea exercitării de către reclamantă (LPN) a dreptului de a participa la procedura precontencioasă privind proiectul „Barajul de la Baixo Sabor", inițiată prin plângerea nr. 2003/4523 adresată Comisiei Europeene;

— cumulativ, anularea deciziei prin care Secretariatul general al Comisiei a respins în mod tacit cererea de confirmare formulată de LPN la 19 februarie 2008 în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ([1]);

— plata unei despăgubiri simbolice către LPN pentru atingerea adusă încrederii legitime a reclamantei în conduita loială a Comisiei și în respectarea de către aceasta a normelor procedurale;

— în temeiul articolelor 64 și următoarele din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, somarea Comisiei să prezinte Tribunalului decizia de clasare menționată din 28 februarie 2008, care nu a fost nici notificată reclamantei și nici publicată;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia de clasare:

Decizia de clasare este nulă în măsura în care se întemeiază pe încălcarea vădită a dreptului de a formula observații prealabile pe care Comisia însăși l-a acordat reclamantei.

În special, Comisia a refuzat accesul la orice document de la dosar care ar fi permis exercitarea dreptului de a formula observații prealabile, fără a preciza care sunt „normele interne" (la a căror existență ea însăși s-a referit) în temeiul cărora acordase acest drept de a formula observații prealabile.

Pe de altă parte, se invocă încălcarea unor principii fundamentale precum principiul bunei-credințe, principiul loialității, principiul transparenței și principiul bunei administrări în măsura în care observațiile nu ar fi putut fi analizate înainte de adoptarea deciziei finale de clasare (dovada clară a celor susținute este faptul că între trimiterea observațiilor prealabile — 40 de pagini redactate în portugheză cuprinzând prezentarea unor fapte și argumente noi — și decizia de clasare propriu-zisă a Comisiei au trecut mai puțin de 24 de ore).

Decizia de tacită de respingere

Având în vedere Regulamentele nr. 1367/2006 ([2]) și nr. 1049/2001 care confirmă fără echivoc dreptul de acces la „normele interne" ale Comisiei, pe care s-ar întemeia dreptul de a formula observații prealabile, tăcerea — mai întâi a Comisiei și ulterior a Secretariatului general, în stadiul cererii de confirmare — este inexplicabilă și încalcă direct dreptul de acces la documente și la informații prevăzut în regulamentele menționate.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului ș􀀍i ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială 01/vol. 3, p. 76).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială 15/vol. 17, p. 126).

Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Forum 187/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-189/08)

(2008/C 183/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Forum 187 ASBL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: A. Sutton, G. Forwood, barristers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei atacate în măsura în care acesta nu prevede perioade tranzitorii rezonabile aplicabile în viitor centrelor de coordonare la care se referă Hotărârea Curții de Justiție din 22 iunie 2006;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată;

— dispunerea oricărei măsuri considerate necesare.

Motivele și principalele argumente

În prezenta cauză, reclamanta solicită anularea Deciziei 2008/283/CE a Comisiei din 13 noiembrie 2007 privind sistemul de ajutor pus în aplicare de Belgia în favoarea centrelor de coordonare stabilite în Belgia și de modificare a Deciziei 2003/757/CE ([1]) ca urmare a anulării parțiale a acestei prime decizii de către Curtea de Justiției ([2]). În această hotărâre, Curtea a stabilit că decizia din 2003 nu prevede măsuri tranzitorii în ceea ce privește centrele de coordonare a căror cerere de reînnoire a acordului era pendinte la data notificării deciziei atacate sau al căror acord expira concomitent sau la scurt timp după notificarea deciziei menționate anterior.

Decizia atacată stabilește perioade tranzitorii pentru centrele de coordonare la care se referă hotărârea Curții.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă faptul că decizia atacată:

— este incompatibilă cu dreptul comunitar în materia ajutoarelor existente, astfel cum a fost interpretat în mod constant de către instanțele comunitare;

— privează centrele de încrederea legitimă de a beneficia de o perioadă rezonabilă pentru a-și reorganiza activitatea comercială și fiscală după decizia finală a Comisiei de a închide procedura de ajutor existentă (notificată reclamantei la 17 martie 2008);

— încalcă articolul 254 alineatul (3) CE;

— prin aceea că prevede impozitarea și plata retroactivă a unor taxe în cadrul unui ajutor existent, dispune, de fapt, recuperarea ajutorului ca și cum acesta ar fi un ajutor ilegal, încălcându-se astfel principiul potrivit căruia sistemele de ajutor existente nu pot fi modificate decât pentru viitor, la o dată ulterioară deciziei finale a Comisiei de închiderea a procedurii de ajutor existentă;

— nu respectă încrederea legitimă a centrelor de coordonare, care utilizau Ordonanța Președintelui Curții de Justiției din 26 iunie 2003 ([3]) ca temei legal pentru a putea obține reînnoirea acordurilor;

— încalcă principiile egalității de tratament și al nediscriminării prin stabilirea unui tratament diferențiat fără o justificare obiectivă pentru diferite categorii de centre.

([1]) JO L 90, p. 7.
([2]) Hotărârea Curții din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia (C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479).
([3]) Belgia și Forum 187/Comisia (C-182/03 R și C-217/03 R, Rec. 2006, p. I-6887).

Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — JOOP!/OAPI (Reprezentarea unui semn de exclamare)

(Cauza T-191/08)

(2008/C 183/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: JOOP! GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: H. Schmidt-Hollburg, W. Möllering, A. Löhde, H. Leo, A. Witte, T. Frank, A. Theil, H.-P. Rühland, B. Willers și T. Rein, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 6 martie 2008 în cauza R 1822/2007-1;

— obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii la camera de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă figurativă care reprezintă un semn de exclamare, pentru produse din clasele 14, 18 și 25 (cererea de înregistrare nr. 5 332 176).

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ([1]), întrucât marca solicitată are caracter distinctiv și nu trebuie să rămână disponibilă.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 30 mai 2008 — Antwerpse Bouwwerken/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-195/08)

(2008/C 183/52)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Antwerpse Bouwwerken NV (Antwerpen, Belgia) (reprezentanți: J. Verbist, advocaat, D. de Keuster, advocaat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea (i) Deciziei din 29 aprilie 2008, notificată de Comisie prin scrisoarea din 29 aprilie 2008, primită de reclamantă la 5 mai 2008, prin care Comisia o informa pe aceasta că oferta sa nu a fost selectată, astfel cum s-a explicat ulterior în scrisoarea Comisiei din 6 mai 2008, primită de reclamantă la 8 mai 2008, în care Comisia expune motivele deciziei sale de respingere și a (ii) Deciziei din 23 aprilie 2008 privind atribuirea contractului, notificată de Comisie prin scrisoarea din 15 mai 2008, primită de reclamantă la 16 mai 2008;

— declararea responsabilității extra-contractuale a Comisiei pentru prejudiciul suferit de reclamantă, care urmează să fie evaluat ulterior;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta a prezentat o ofertă ca răspuns la cererea de ofertă formulată de Comisie pentru construirea unei săli de producție de materiale de referință ([1]). În cele din urmă, oferta reclamantei nu a fost selectată de Comisie.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă încălcarea articolului 91 din Regulamentul 1605/2002 ([2]), precum și a articolelor 122, 138 și 148 din Regulamentul 2342/2002 ([3]), coroborate cu articolele 2 și 28 din Directiva 2004/18/CE ([4]).

Potrivit reclamantei, reiese din referatul de atribuire că ofertantul selectat nu a respectat o condiție esențială din caietul de sarcini și că, în consecință, oferta sa ar fi trebuit să fie respinsă pentru nerespectarea condițiilor contractului. Intervenția ofertantului, care a condus la selectarea ofertei sale, nu a reprezentat o simplă clarificare, ci o completare a acesteia, ceea ce nu mai era permis în acea etapă a procedurii.

În plus, decizia de atribuire a contractului nu respectă principiul transparenței, în măsura în care aspecte esențiale ale referatelor de evaluare comunicate reclamantei sunt ilizibile.

([1]) B-Geel: Construirea unei săli de producție de materiale de referință (2006/S 102-108785).

([2]) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002 L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

([3]) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002 L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

([4]) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004 L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Acțiune introdusă la 3 iunie 2008 — Ziegler/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-199/08)

(2008/C 183/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Ziegler SA (reprezentant: J.-L. Lodomez, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Comisiei Europene din 11 martie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul SEE (cauza COMP/38.543 — Servicii internaționale de mutare), prin care se aplică reclamantei o amendă 9 200 000 EUR;

— cu titlu subsidiar, suprimarea amenzii respective;

— cu titlu subsidiar, reducerea în mod substanțial a cuantumului acestei amenzi;

— și, în orice caz, obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2008) 926 final a Comisiei din 11 martie în cauza COMP/38.543 — Servicii internaționale de mutare, prin care Comisia a constatat că anumite întreprinderi, printre care și reclamanta, au încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind Spațiul Economic European prin stabilirea prețurilor la serviciile internaționale de mutare în Belgia, prin împărțirea unei părți din această piață și prin manipularea procedurii de cerere de oferte.

În susținerea pretențiilor sale, reclamanta a invocat faptul că s-a comis o eroare vădită de apreciere și o eroare de drept de către Comisie în definirea pieței în discuție și în evaluarea dimensiunii pieței și a părților de piață ale fiecăreia dintre societățile în cauză.

Reclamanta invocă în plus mijloace întemeiate pe încălcarea obligației de motivare, a dreptului la apărare, a dreptului de acces la dosar, a dreptului la o procedură echitabilă și a principiului general al bunei administrări.

În ceea ce privește amenda aplicată și cuantumul acesteia, reclamanta arată că:

— Comisia nu ar fi demonstrat că practicile în cauză au afectat în mod semnificativ comerțul dintre statele membre;

— cuantumul amenzii este disproporționat în raport cu amploarea efectivă a practicilor și cu efectul lor real pe piață și

— practica devizelor fictive era cunoscută și tolerată de mult de Comisie; lipsa de reacție din partea Comisiei ar fi determinat-o pe reclamantă să creadă în caracterul licit al practicii.

În sfârșit, potrivit reclamantei, Comisia nu ar fi luat în considerare drept circumstanță atenuantă faptul că practica concertată a încetat de mult timp în ceea ce o privește pe reclamantă și că devizele fictive răspundeau unei cereri a pieții, iar nu unui acord sau a unei practici concertate. Reclamanta evocă de asemenea încălcarea principiului egalității de tratament.

Acțiune introdusă la 22 mai 2008 — Interflon/OAPI — Illinois Tool Works (FOODLUBE)

(Cauza T-200/08)

(2008/C 183/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Interflon BV (Roosendaal, Țările de Jos) (reprezentant: S. M. Wertwijn, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Illinois Tool Works, Inc. (Glenview, Statele Unite)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 martie 2008 în cauza R 638/2007-2; și

— admiterea cererii reclamantei de declarare a nulității mărcii comunitare vizate.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „FOODLUBE" pentru produse din clasele 1 și 4 — înregistrarea nr. 1 647 734.

Decizia diviziei de anulare: refuză cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului deoarece marca vizată este lipsită de orice caracter distinctiv; încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului deoarece marca vizată nu este aptă să distingă produsele indicate în ceea ce privește originea acestora.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2008 — CLL Centres de langues/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-202/08)

(2008/C 183/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Centre de langues din Louvain-la-Neuve și din Louvain-en-Woluwe (CLL Centres de langues) (Louvain-la-Neuve, Belgia) (reprezentanți: F. Tulkens și V. Ost, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

— anularea deciziei de respingere

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și la a celor efectuate de CLL.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul contestă decizia Comisiei de respingere a cererii sale de participare la Cererea de oferte ADMIN/D1/PR/2008/004 — Formare lingvistică pentru personalul instituțiilor, al organismelor și al agențiilor din Uniunea Europeană (UE) situate în Bruxelles (JO 2008, S 44-060121), pentru motivul că respectiva cerere fusese prezentată ulterior încheierii termenului menționat în anunțul de participare.

În sprijinul acțiunii sale, reclamantul susține că decizia atacată este întemeiată pe o prezumție eronată, în sensul că autoritatea contractantă este obligată să refuze orice cerere tardivă de participare. Reclamantul consideră că, dimpotrivă, autoritatea contractantă se bucură de putere de apreciere în această privință.

În plus, reclamantul arată că decizia atacată nu este suficient motivată, în măsura în care Comisia nu a arătat motivul pentru care nu și-a exercitat prerogativa discreționară.

În cele din urmă, reclamantul invocă un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 123 din normele de aplicare ([1]), potrivit căruia numărul candidaților invitați să depună oferte trebuie să fie suficient pentru a asigura o concurență reală, și pe caracterul disproporționat al respingerii candidaturii reclamantului.

([1]) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 23 mai 2008 — FagorBrandt/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-273/04) ([1])

(2008/C 183/56)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 251, 9.10.2004.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 mai 2008 — Rath/OAPI — Sanorell Pharma (Immunocel)

(Cauza T-368/06) ([1])

(2008/C 183/57)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 56, 10.3.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 iunie 2008 — Avaya/OAPI — ZyXEL Communications (VANTAGE CNM)

(Cauza T-171/07) ([1])

(2008/C 183/58)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 170, 21.7.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 9 iunie 2008 — Malheiro/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-228/07) ([1])

(2008/C 183/59)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

([1]) JO C 24, 8.9.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 26 mai 2008 — Braun-Neumann/Parlamentul European

(Cauza F-79/07) [1]

(Funcție publică — Funcționari — Pensii — Pensie de urmaș — Plată în proporție de 50 % datorită existenței unui al doilea soț supraviețuitor — Inadmisibilitate — Tardivitatea reclamației — Cauză de inadmisibilitate de ordine publică — Invocare din oficiu — Aplicare în timp a Regulamentului de procedură al Tribunalului)

(2008/C 183/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Kurt-Wolfgang Braun-Neumann (Merzig, Germania) (reprezentant: P. Ames, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: J. F. De Wachter, K. Zejdová și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Cerere de plată integrală a pensiei de urmaș.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

---

[1] JO C 235, 6.10.2007, p. 31.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 mai 2008 — Cova/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-101/07) [1]

(Incidente de procedură — Excepție de inadmisibilitate)

(2008/C 183/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Philippe Cova (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. A. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei de a limita la un an perioada pentru care reclamantul, funcționar căruia i s-a solicitat să ocupe *ad interim* un post de șef de unitate, poate beneficia de indemnizația diferențiată prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

---

[1] JO C 269, 10.11.2007, p. 73.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 mai 2008 — Daskalis/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-107/07) [1]

(Funcție publică — Funcționari — Remunerație — Articolul 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor — Indemnizație pentru interimat — Inadmisibilitate)

(2008/C 183/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Constantin Daskalis (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. A. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei de a limita la un an perioada pentru care reclamantul, funcționar căruia i s-a cerut să ocupe provizoriu un post de șef de unitate, poate beneficia de indemnizația diferențiată prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*

2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 315, 22.12.2007, p. 46.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2007 — Strack/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-119/07)

(2008/C 183/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Guido Strack (Köln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziilor Comisiei din 30 mai 2005, din 19 decembrie 2006, din 12 ianuarie 2007 și din 20 iulie 2007 în măsura în care prin acestea se refuză inițierea unei proceduri de mediere independente cu privire la toate litigiile existente între reclamant și pârâtă, precum și intervenția imediate a pârâtei și adoptarea de măsuri pentru soluționarea conflictelor;

— anularea Deciziilor Comisiei din 26 februarie 2007 și din 20 iulie 2007 în măsura în care prin acestea se refuză plata unei indemnizații provizorii conform articolului 19 alineatul (4) din Reglementarea comună privind asigurarea împotriva riscurilor de accident și de boală profesională a funcționarilor Comunităților Europene;

— obligarea Comisiei de a plăti reclamantului despăgubiri și dobânzi în cuantum adecvat care să nu fie, în niciun caz, mai mic de 15 000 de euro cu titlu de prejudicii morale și de daune cauzate sănătății sale prin deciziile menționate, obligarea Comisiei Europene la plata dobânzilor de întârziere la un nivel anual cu două puncte peste nivelul dobânzii aplicate de Banca Centrală Europeană operatorilor săi principali de refinanțare de la data introducerii acțiunii și

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul își întemeiază primele două capete de cerere pe încălcarea obligației de solicitudine care îi incumbă pârâtei față de reclamant, pe principiul bunei administrări și pe interzicerea abuzului de putere, respectiv pe faptul că deciziile Comisiei cuprind erori de apreciere. În plus, reclamantul invocă, în ceea ce privește primele două capete de cerere, că deciziile contravin articolului 25 alineatul (2) teza a doua din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor") și că încalcă drepturile fundamentale la integritate fizică și la respectarea vieții private ale reclamantului consacrate prin articolul 3 alineatul (1) și prin articolul 7 (și, în ceea ce privește al doilea capăt de cerere, prin articolele 41 și 47) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și prin articolul 8 (și, în ceea ce privește al doilea capăt de cerere, prin articolul 13) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Reclamantul mai invocă în susținerea celui de al doilea capăt de cerere că deciziile atacate încalcă articolul 73 din Statutul funcționarilor și dispozițiile procedurale din Reglementarea comună privind asigurarea împotriva riscurilor de accident și de boală profesională a funcționarilor Comunităților Europene, în special articolul 15 și următoarele.

Prin intermediul celui de al treilea capăt de cerere, reclamantul arată că, dată fiind eroarea administrativă comisă, în opinia sa, de către pârâtă, are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului moral suferit în acest sens, în temeiul articolului 288 al treilea paragraf din Tratatul CE și al principiilor generale de drept.

Prin al patrulea capăt de cerere, reclamantul solicită obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată pentru motivul că aceasta a provocat prezenta acțiune prin afirmații pretins neadevărate existente în decizia de respingere a reclamației în ceea ce privește pretinsul aviz al comisiei medicale.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2007 — Baniel-Kubinova și alții/Parlamentul European

(Cauza F-131/07)

(2008/C 183/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Barbora Baniel-Kubinova (Luxemburg, Marele Ducat al Luxemburgului) și alții (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamanților

— Anularea deciziilor autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) a Parlamentului European, prin care s-a respins acordarea către reclamantă a diurnei prevăzute la articolul 10 din anexa VII la statut;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii lor, reclamanții invocă încălcarea articolului 71 din statut și a articolului 10 din anexa VII la statut.

Acțiune introdusă la 18 martie 2008 — Carvalhal Garcia/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza F-40/08)

(2008/C 183/65)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Daniela Paula Carvalhal Garcia (Sines, Portugalia) (reprezentant: F. Antas da Cunha, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Consiliului prin care se refuză acordarea alocației școlare în favoarea fiicei reclamantei

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei finale a direcției de personal a Consiliului Uniunii Europene din 16 noiembrie 2007 și declararea faptului că aceasta trebuie înlocuită cu o altă decizie de acordare a alocației școlare în favoarea fiicei reclamantei pentru anul școlar 2006/2007.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2008 — Spee/Europol

(Cauza F-43/08)

(2008/C 183/66)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: David Spee (Rijswijk, Țările de Jos) (reprezentant: P. de Casparis, avocat)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Europol de a retrage oferta de angajare pentru care reclamantul își depusese candidatura și de a o republica ulterior, precum și o cerere de despăgubiri

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei din 7 ianuarie 2008, adoptată ca urmare a unei reclamații, precum și a deciziilor pe care se întemeia aceasta, din 20 iunie 2007 și 6 iulie 2007, de a declara din nou vacant postul de First Officer în cadrul IMT1 Infrasatructure Unit și de a nu îl numi pe reclamant;

— obligarea Europol de a găsi o soluție echitabilă situației în care se găsește reclamantul ca urmare a luării unei decizii imprudente și eronate;

— obligarea Europol la plata către reclamant a unei despăgubiri de 5 000 euro net;

— obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 19 mai 2008 — Giannini/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-49/08)

(2008/C 183/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Massimo Giannini (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și C. Ronzi, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziei de concediere a reclamantului și obligarea pârâtei la plata tuturor drepturilor pecuniare legate de continuarea contractului, precum și anularea mai multor decizii prin care i se refuză beneficiul unor drepturi pecuniare. Pe de altă parte, cererea de reparare a prejudiciului material și moral suferit de reclamant

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei de concediere a reclamantului, comunicată la 10 iulie 2007;

— în măsura necesară, anularea deciziei de respingere a reclamației, notificată la 5 februarie 2008;

— obligarea Comisiei la plata tuturor drepturilor pecuniare legate de continuarea contractului reclamantului (în special salariul de bază, cu deducerea alocațiilor de șomaj plătite, alocațiile, indemnizațiile și rambursările calculate pentru durata de trei ani a contractului și cheltuielile de călătorie de la locul de repartizare la locul de origine) majorate cu dobânzi de întârziere, începând din momentul în care este datorat fiecare dintre aceste drepturi și până la plata completă, calculate pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabilă în perioada respectivă, majorată cu trei puncte procentuale;

— în orice caz, anularea deciziilor din 27 iulie 2007 și din 20 septembrie 2007 de a se opera o reținere de 5 218,22 euro din remunerația reclamantului pentru luna august 2007, corespunzând unei părți din cheltuielile de călătorie de la locul de repartizare la locul de origine al reclamantului și, în consecință, rambursarea acestei sume de 5 218,22 euro, majorată cu dobânzi de întârziere începând din 15 august 2007 și până la plata completă, calculate pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabilă în perioada respectivă, majorată cu trei puncte procentuale;

— în orice caz, anularea deciziei din 28 august 2007 de limitare a indemnizației de instalare la o treime din suma percepută în noiembrie 2006 și de recuperare a celorlalte două treimi, mai exact 4 278,50 euro, din remunerația pentru luna februarie 2006 și, în consecință, dispunerea rambursării acestei sume de 4 278,50 euro, majorată cu dobânzi de întârziere începând din 15 februarie 2008 și până la plata completă, calculate pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare, aplicabilă în perioada respectivă, majorată cu trei puncte procentuale;

— acordarea de daune interese pentru repararea prejudiciului moral și material suferit, evaluat, cu titlu provizoriu, la 200 000 de euro;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 mai 2008 — Stols/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza F-51/08)

(2008/C 183/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Wilhelmus Louis Maria Stols (Halsteren, Țările de Jos) (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocats)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri de a nu îl include pe reclamant în lista persoanelor promovate la gradul AD 11 în cadrul exercițiului de promovare 2007

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri de a nu îl include pe reclamant în lista persoanelor promovate la gradul AD 11 în cadrul exercițiului de promovare 2007, astfel cum această decizie rezultă din Comunicarea către personal nr. 136/07 din 16 iulie 2007;

— anularea, în măsura necesară, a deciziei autorității împuternicite să facă numiri de respingere a reclamației reclamantului;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2008 — Plasa/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-52/08)

(2008/C 183/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Wolfgang Plasa (Alger, Algeria) (reprezentant: G. Vandersanden, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziei Comisiei din 8 mai 2008 de repartizare a reclamantului la sediul din Bruxelles începând cu 1 august 2008 și, pe de altă parte, o cerere de reparare a prejudiciului material și moral suferit ca urmare a acestei decizii

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei din 8 mai 2008 de repartizare a reclamantului la sediul din Bruxelles începând cu 1 august 2008;

— obligarea la repararea prejudiciului material și moral suferit ca urmare a acestei decizii, primul fiind evaluat la 150 000 euro, iar al doilea la echivalentul salariului pe un an, și anume 150 000 euro, aceste evaluări fiind făcute cu titlu provizoriu și sub rezerva majorării lor pe parcursul procesului;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 3 mai 2006 — Bouillez și alții/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza F-53/08)

(2008/C 183/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Vincent Bouillez (Overijse, Belgia) și alții (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor AIPN de a nu îi promova pe reclamanți la gradul AST 7 pentru exercițiul de promovare 2007

Concluziile reclamanților

— Anularea deciziilor AIPN de a nu îi promova pe reclamanți la gradul AST 7 pentru exercițiul de promovare 2007 (sesiunea 2007) și, în măsura necesară, a deciziilor de promovare la acest grad, pentru același exercițiu de promovare, a funcționarilor ale căror nume sunt înscrise pe lista persoanelor promovate publicată în CP nr. 136/07 din 16 iulie 2007, care au exercitat sarcini de un nivel de responsabilitate inferior;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.